

MAGYAR CSERKIÉSZ

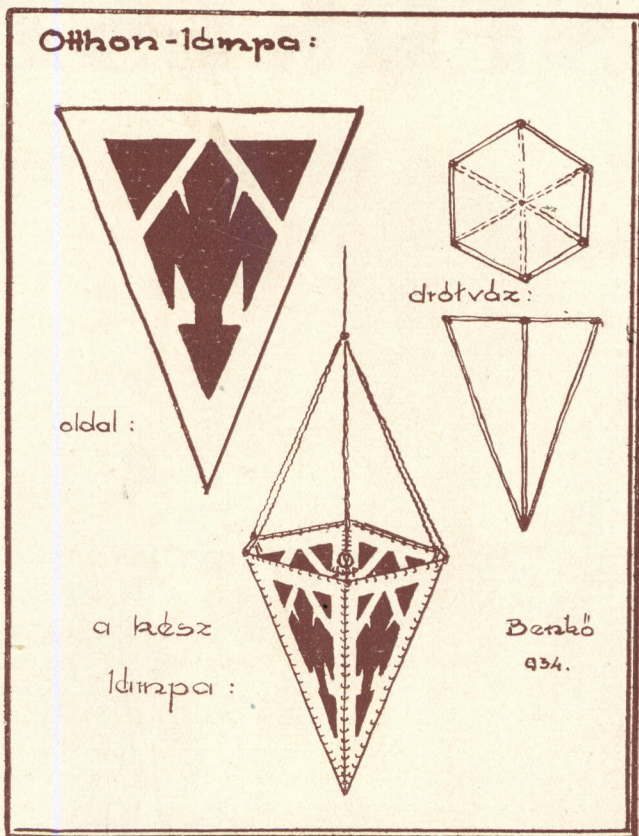

SZERKESZTI:

Dr. KOSZTERSZITZ JÓZSEF
XV. ÉVF. 2. SZ. 1934 JANUÁR 15.

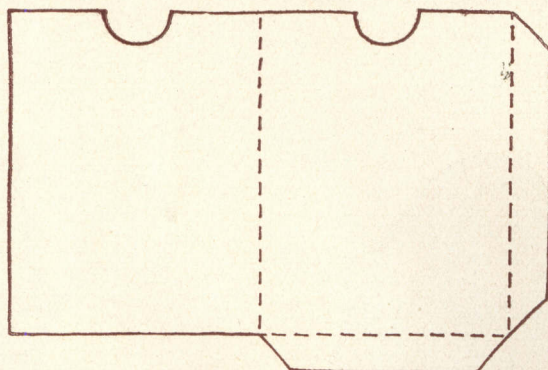
Ára 50 fillér

MARTON I.
1933

A rongyos igazolvány!

Közeledik az igazolványújítás ideje. Ilyenkor aztán egészen megdöbbentő állapotban levő igazolványokat láthat a „nyájas szemlélő”. Az igazolvány állapota alapján „messzemenő következtetéseket” lehet a gazdáját illetőleg levonni! (Jó lesz tehát vigyázni!) Akinek nincs pénze ahhoz, hogy amolyan celluloid-

igazolványtokot vásároljon, az készítsen magának erősebbfajta papírból (rajzpapír, kartonpapír) megfelelő, célszerű tokot, amilyent az itt közölt rajz is mutat. (A szaggatott vonalak mentén a papirost éles késsel gyengén megkarcoljuk, hogy szebb hajtást kapjunk.) A célszerűséghez hozzátartozik az is, hogy a tokot ne fehér papírból csináljuk, hanem világosbarna, zöld, stb. színű papírból (daktiloszkópia!!). *Velösy Béla, 5. KEG.*

A Vadméhek és a Gerle.

— Szegény Méhecskék, hát már most mit fogtok csinálni? — szól ugyanazon fa odvában székelő Vadméhekhez a fa tetejéről a Gerle, midőn azokat a Medve éppen kirabolta.

— Mit csinálhatnánk? Dolgozunk és gyűjtünk tovább! Hiszen különben abba kellene hagyni a világon minden tevékenységet. Mert olyanok, akik a mások keserves munkájának gyümölcsét jótalanul megdézsmálják, mindig fognak akadni, amíg csak Medvék lesznek a földön!

Drosnyák János.

Megjelent Lévai Alajos „Mesélnek a lángok” c. verseskötete. Kapható a Cserkészboltban, vagy megrendelhető a következő címen: Balla Dezső, Horthy Miklós-út 154. Könyvnyomda. Ára 1 P.

ENRILO-nak

a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáralban.

csinylek életben maradhassanak addig, amig egyedül is szokás alkalmazzák. A cserkész könyörögje ki, hogy a ki- amit általában kismacsákkal, vagy kutyadömping esetén Meg kell továbbá akadályoznunk minden barbarságot, Nincs abban semmi szép és semmi jó.

sebb különben, ha a cserkész nem tart fogságban állatot. a házinyúl és a kanári, vagy egyéb rabmadár is. Leghelye- tartott kutyá és a baromfi számarát. De megszomjazik ám zük. Nyáron gondoskodjunk ivóvizről, különösen a láncon- tölünk tejjel, lehetőleg kellemes életviteltételek közé helyez- természetrajzát, táplálását, tisztántartását és amennyire- értőktől, vagy szakkönyvből meg kell tanulnunk az állat- igényeiről gondoskodni. Meg kell tehát figyelniünk, hozzá- erkölcsileg felelősséget vállal az állat, hogy az állat jogos- don élő állatokkal szemben. Aki állatot tart a háznál, mint a va- művészetnek, a megfigyelésnek. Ugy a háznál, mint a va- némaságot. Tág tere nyílik itt a legszöb cserkész- nek kell szívevel és szemmel pótolnia ezt az Isten-akarta- Mint hogy az állat nem tud beszélni, az értelmes ember- korábban kell kezdeni.

ami a cserkész az állatnak tartozik. A dolgot sokkal Hanem ez már a legutolsó fázisa annak a jószágnek, nem a leszáras véres és kritikus pillanatai alatt... ölesnél sem kell jelenlennie a gyermekseregnek, főképpen nyakának, amelynek „Bécsben bot a bátyja”. A disznó- Kati, vagy a Julcsa ne olyan késsel lásson neki a kakas- lali” jelszó alatt kivégezzünk. Arról is tehetünk, hogy a részletben, vagy, minden negyedórán egy kávéskanál- gyet, pillangót, hernyót semmiképpen sem muszáj havi Telihold mellett tanácskozunk egy ízben a hárshegyi

cselekedjünk gyorsan és lehetőleg fájdalomentesen. Le- töltésre) el kell távolítanunk ebből az árnyékvilágból, azt- alkalmatlant, vagy ellenkezőleg nagyonis alkalmat (has- ama galád ferfitünak, hogy ha már valamely állatot — mint- celszerűbb halál előtt kitisztálni. De annyiban igaza volt- mindig akadnak holmi rendezetlen szénakészletei, amiket- gam részéről ugyan nem kérek belőle, hiszen az embernek- görög bölcsek is a legnagyobb jók közé sorolták. A ma- „akihéz” ugyancsak jó volt, mert a hirtelen halált már a- vérem, hogy az „állat” természetesen a szunyog volt,- vonatván, habozás nélkül kifejtette egygyereslekiü test- E röpke szavak burkolt értelme felől később felelősségre- gostást: „A cserkész jó az állatokhoz... i

megrökönyödött kérdéséme suttogva adta meg a fölvilá- zott a rövid nadragomból kikandikáló cubákoma. Néma, szomszédom evezésben puhult kacsójjával hataimasat so- tunk. Hirtelen engem is „váratalan csapás” ért: szeretett- risnyás lábszárunkra kellett csapkodnunk — a tengernyi- lomról szó sem lehetett, mert hun a nyakunkba, hun a ha- sok gyülekezett, az ehhez kívánatos szoborszerű nyuga- ránk ugyanis legkevésbé sem mutatta a bölc, öreg harco- egyébről is gondoskodott, amivel nem büszkélkedett. Kö- hittüki Ugy látszik azonban, hogy nagyérdemü testvérünk kizárólag az ő baráti gondoskodásának köszönhetjük. El- tette, hogy mindezt a nyáresti szépséget: holdat, fülemilét- rint pacirtat) szolt s a parkparancsnok büszkén kijelen- cserkészpartiban. A bokrok között fülemile (egyesekek sze- gyet, pillangót, hernyót semmiképpen sem muszáj havi

AZ ÁLLAT — CSERKÉSSZEMMEL

MAGYAR CSERKÉSZ

A Signum Laudis-szal ékesített Koszter Atyának, legigazabab vezetőjének, bütfelajtó mesemondójának és nagyon után is áldásos munkájában, mi a lélek tisztaságának diadaláért folyik. nünket, magyar fiúkat és engem, a Magyar Cserkészt most eltölt. S hűségünk, műhatatlan ragaszkodásunk kísért ez- várt, de éreznie kell azt a határtalan jókedvet és örömet, mi ben- földi elismerést ezért a munkáért és végtelen szeretetért sohasem mit iránam, a magyar fiú, a Magyar Cserkész iránt érez. Tudom, ról éppen most érkezett nagy kitüntetés, — munkáját és szeretetét, áldozatos és odaadó munkáját jutalmazta meg a legmagasabb hely- az örömben és a szeretetben. Hogyan, hiszen immár másfél évzides, és eröben is kérem, ne nehezítsen mitatta, de szíven annyira hűlradó kesztői szeme elöl csempeszem be e kicsi levelemet lapunk cikkei elé Először és talán utoljára, hogy nagyon biztos, nagyon éber szer-

Kedves Koszter Atyai!

Motto: Vigyázz! Tisztelegj!

1934 január 15.

XV. évf. 2. sz.

Dr. Kosztervits József

Szerkeszti:

a lilomos ifjuság lapja

MAGYAR CSERKÉSZ

bírnak táplálkozni. Akkor a fölös létszámúakat becsomagolja a tarisznyájába és elviszi jó messzire, ahonnan „nincsen többet visszatérés...”

Télidőben minden cserkész tegye meg, ami tőle telik az éhező madarak etetése körül. Elsősorban természetesen a hasznos, rovarpusztító madarakat támogassuk — a Magyar Cserkész ismételtlen megírta a módját korábbi évfolyamokban —, de városi gyerek ne utálja a galambot és háziverebet, meg a búbos pacsirtát sem. Hiszen még szakemberek is vitatkoznak rajta, vajjon a káruk nem kisebb-e, mint a hasznuk. Ne felejtkezzünk el az itatásról sem, mert szegény madarak a városon sokszor kilométernyi körzétben sem találhatnak vizet.

Bi-Pi, mint öreg lovaskatona, minden könyvében meleg szeretettel emlékszik meg a lovokról. Még arra is gondolt, hogy a helytelen s a lónak fájdalmat okozó felkantározásra is figyelmeztesse a fiait. A jólelkű gazda természetesen amúgyis kíméli a lovát, de béresekkal és kocsisokkal szemben sokszor adódik alkalma a cserkésznek a jótett gyakorlására. Járjunk el azonban mindenkor igen ügyesen és tapintatosan, mert durva embereknél esetleg éppen az ellenkező hatást váltja ki közbelépésünk és még jobban kegyetlenkednek a védtelen állatokkal.

Mindenesetre legyünk résen, ha a ló elesik. Kár a leszerzőmórást halogatni. Mert ha nem rántja vissza a hám, többnyire önmagától is talpra áll. Ha síkos a talaj, szerezünk valami ócska zsákot, pokrócot a lába alá. Ha más nincs, szórjunk földet, homokot az útra.

Ma, a teherautó korában igen sokat kívánnak a lótól és gyakori a túlterhelés. Idegen kocsisal nem sokra megyünk, de följánlhatjuk neki segítségünket a teher egy

részének le- és fölrakásánál. A szerszámtörte sebek gyógyítása ritkán történik kellő szakszerűséggel és az állat emiatt sokat szenved. A cserkész ne sajnálja ilyenkor a mentőládika tartalmát, sőt súlyos esetben az állatorvos költségét sem, őrsi alapon.

A vadászat nem cserkésznek való sport. A megközelítésnek minden férfias izgalmát megszerezhetjük fényképezőkészülékkel is.

Az állatok védelméről szóló cserkésztörvény természetesen nem parancsol oktalan túlzásokat s így mi nem megyünk odáig, mint a hinduk, akik szentként tisztelik az állatot (még a krokodilust is!) és erőszakosan megölt állatnak semmi porcikáját föl nem használnák egy világért sem. Még a bőrből sem csinálnak cipőt.

Mi tudjuk, hogy éghajlatunk alatt (különösen télidőben) alig élhetünk meg húsétel, bőrcipő stb. nélkül, tehát élünk az Isten-adta engedéllyel és követjük az Úr Jézus példáját, aki nem volt vegetáriánus. Okosan tesszük azonban, ha a húsevést nem visszük túlságba. Sokkal fürgébbek és szellemileg is frissebbek maradunk, ha a melegebb hónapokban gyümölcssel, zöldséggel, friss salátákkal pótoljuk a húsételeket.

És mégegy! Sohasem helyezzük az állatot az ember-testvér elé. Csak beteges érzélgősség járhatja bársonybanmelegben a pincsikutyáját és törülgeti himzett zsebkendővel a náthás orrocskáját, de ugyanakkor undorodik az elhanyagolt, kiéhezett utcagyerektől.

Mi jók vagyunk az állatokhoz és minden lehetőt megteszünk érdekükben. Az embert azonban szeretjük és testvérnek tekintjük.

Velösy Elek.

Balogh Ádám új éneke.

Kerek betűk kerekednek
pennám alól haddal.

Nincs keletje szeretetnek,
hazám szélén verekednek
karabéllyal, karddal.

— Jeremiás prófétáról
szólhatna ma ének,
Jeremiás siralmárul
módja a mesének.
Hazánk híjját, veszedelmét
nem értik a vének.

Sátor alatt, csöndes estén
búval, keservekkel
kesergek az ország estjén,
jó legények rossz elestén
görnyedező testtel.

— Hiába, hogy kardunk, puskánk
fényesek verettel,
hiába, hogy hadi mustránk
nyomában sereg kel,
fenekednek ellenségink
sok nehéz sereggel.

En csak irom, ime irom
gyöngybetűs sorokká
bánatunkat, s alig bírom

hazám sorsát — annyit irom,
s így lettem borossá.

— Hiába, hogy énekelünk
böjti zsolozsmákat,
hiába, hogy élre kelünk
s verünk labanc-hátat.
Hiába, ha vitézkedünk,
ha sorsunk csak áltat...

Most, hogy irok, ezt hogy irom
ezerhétszáztizben,
hogy sírnék sok hadji síron,
bizony mostan azt kell írnom:
elfelejt az Isten.

— Majd kik irnak, egyszer irnak
sok-sok évek multán
víg magyarnak vigat irnak,
bús időnk elmulván
s Balogh Ádám énekivel
nem szólnak búsulván.

Addig minket, jó legények,
— másunk, jobbunk nincsen —
búsítson ily böjti ének,
mit dúdoltak régi vének,
s segítsen az Isten!

Szabó Zoltán.

FEKETE - FEHÉR - IGEN - NEM!

Ki ne játszotta volna gyerekkorában ezt a szellemesnek éppen nem mondható játékot? Amelynél a szegény áldozatnak a hozzáintézett vadnál is vadabb kérdésekre mindennel szabad válaszolnia, csak éppen a fönti négy szóval nem.

Egyre mégis jó ez a játék! A pasi vigyáz a nyelvére. Érti, hogy most nem mondhat akármit, ami a nyelve hegyére tolauskzik. Szóval: gondolkozik beszéd közben. S ezt a nagyemberek sem teszik mindig.

A Légy résen! cserkészszöszöntés bizonyos tekintetben a cserkész beszédére is vonatkozik ám! A cserkésznek mindig gondolkoznia kell beszéd közben. Nem azért, hogy azt a feketét, fehérét, igent, nemet ki ne bökje, hanem hogy megmaradhasson az első cserkész törvény iránti hűségben. Tehát a feketét igenis feketének kell neveznie és nem hupikének s a fehérét fehérnek. És ha valamire a lelkiismerete szerint igent kell mondania, arra nem mond nemet!

Ugy-e milyen kényesek vagyunk a rádiónál a szelektivitásra! Hát a cserkész is csak az I. törvényben megállapított hullámhosszon beszélhet és jól hegyezett füllel kell kezelnie a lelke rádióját, nehogy beszédét, sőt gondolatait és cselekedeteit is ettől bármily csekély mértékben eltérő, zavaró „mellékzöngék” elcsúfítsák.

Igazmondás! Olyan egyszerűen hangzik! S ha valaki állandó gyakorlattal tökéletesen elsajátítja, akkor egyszerű is! Csakhogy sem a körüllevő világ nem szereti, sem a bennünk basáskodó önzés és hiúság nem igen képes elviselni. Ugy, hogy a cserkészembernek két kézre való munkája akad, amíg szekerét ebbe a jól kitaposott, de kissé meredek kerékvágásba végérvényesen belé tudja zökkeníteni.

Egyeneslelkűség és igazmondás! Úgy vagyunk ezzel a kettővel, mint saját tengelye körül sebesen forgó, farkábarapott kiskutyával. Bajos megmondani, melyik az eleje, melyik a vége?! Mert az egyeneslelkűség könnyűvé teszi az igazmondást, viszont igazmondás nélkül nem beszélhetünk egyeneslelkűségről.

De ha egyszer bele akarom magamat törni a Törvény hámjába — s ezt Isten, ember előtt becsületszóval megfogadom! — akkor valahol mégiscsak meg kell kezdenem. — Minthogy aszondják, hogy a cserkész szigorú önmagához, hát kezdjük inkább az igazmondással! Hogy ehhez mi köze van a szigorúságnak? Csak annyi, — de próbáld meg, öcskös, akkor meglátod! Mert ember legyen ám a talpán, aki akkor is igazat mond, amikor apának egyéb elfoglaltságára való hivatkozással nem hajlandó addig várni a nadrágunk kiporolásával, amíg levesszük magunkról...

Igen, ezen mulik minden! A föltétlen igazmondáson! A csajkánk is vagy tiszta, vagy nem tiszta. Kicsit tiszta, vagy alig piszkos — az egyszerűen nincs! Éppen így nem lehet általában, vagy többnyire igazat mondani. Mert ha egyszer rám bizzák annak a megválogatását, mi tartozzék az „általában”-ba és mennyi az a „többnyire”, akkor az igazmondásomnak régen befütyültek. Egyenesderekú, tisztanézésű férfiember csak föltétlenül igazmondást ismer.

Igen, igen, de vannak ám bökkenők! Lehet az igazmondással bajt is okozni. Nagyobbat, mint a vele járó haszon volna! Igazad van öregem! Én is azt mondom, hogy: mindig igazat kell mondani. De az igazat nem kell mindig megmondani. Ha jól megfigyeled, ez nem üres játék a szavakkal. Arról van szó, hogy az igazságot, a megtörtént dolgokat, a saját, bizalmas gondolataimat nem muszáj úton-útfélen, minden gyűttmentnek az orrára kötni. De ha beszélnünk kell, ha nem térhetünk ki a választás elől, akkor ki kell rukkolnunk a farbával... Gondolj csak rá, hogyan viselkedett az Úr Jézus az elfogatása után? A főpapoknak és felelőtlen környezetüknek, valamint a jellemtelen Heródesnek „semmit sem felele, úgyszólván csodálkozóan...” Pilátusnak azonban, aki a törvényes hatalmat képviselte, minden lényegbevágó dologban kimerítő választ adott. Így kell nekünk is tennünk. A ránk bízott titkot (ha igazán komoly dolog!) semmiért el nem áruljuk. Ha pedig éppen a hallgatásunkkal adnánk meg a választ, akkor minden erőnkkel azon legyünk, hogy eltereljük a beszédet a kényes témáról. Nem azért, hogy önmagunkat mentsük. Hanem, hogy megtarthassuk a törvényt.

Már ennyiből is látható, hogy ehhez gyakorlat kell. Tehát gondolkozzunk róla! Próbáljunk ki elméleti eseteket!

Gyakorlat kell az igazmondáshoz magához is. Ha netalán olyan túltengő a képzelőtehetségünk és elvesztettük a nyelvünk kantárszárát s ennek következtében rosszakarat s megtévesztési szándék nélkül is könnyen hazudozunk: akkor nincs más menekvés, minthogy minden alkalommal, ha tetten érjük

magunkat, kijavítjuk a mondókánkat. „Ugyan mit is beszélek! Így, meg így történt...!” Vagy: „Rosszul mondtam az imént: csak ennyi volt...” stb. Ne gondold, hogy ezt a megalázkodást nem bírja ki élve egy tizenégyéves férfikebel! Dehogy nem bírja! Sőt csak nyerni társainak a becsülésében, akik ha netalán szembe kicsit kinevetik is, végeredményben megállapítják: „Tetszik nekem ez a Misi! Ennek van mersze megmondani, ha hazudott...”

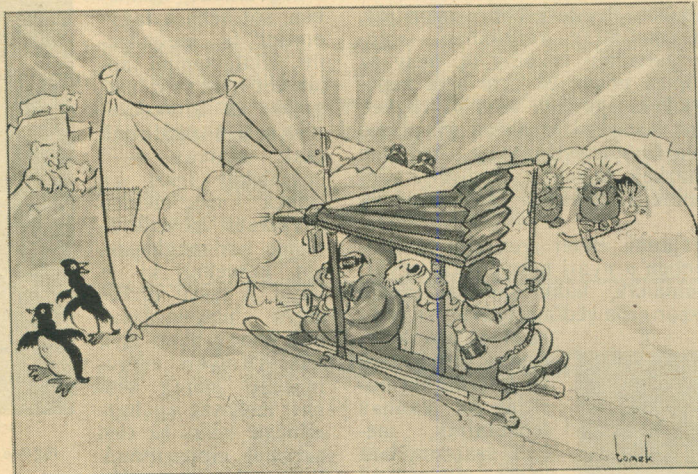
Igen: kemény kéz és jó adag mersz kell az igazmondáshoz.

De hisz akkor ez éppen a mi esetünk, ugye?!

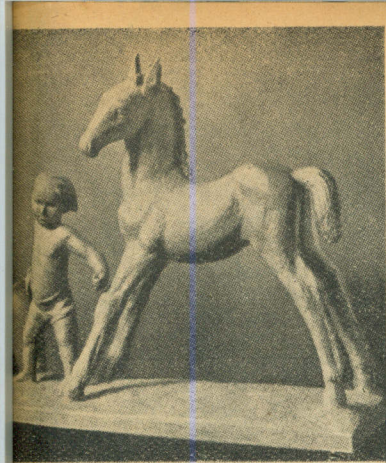
Úgy van! Sőt azontul is van még valami, amit bizalmasan megsugok neked, öregem! Mihelyt valaki komolyan rászánta magát a föltétlen igazmondásra és megismeri ennek töviseit: akkor mint okos ember, azonnal kiókumlálja, hogyan lehetne a dolgot kevesebb fálnakrohanással és szegyenkezéssel elintézni. Anélkül persze, hogy a dolog érdeme kárt szenvedne, hiszen akkor az egész nem érne egy nyeletlen fabicskát. A srófos-eszű ember ilyenkor azt cselekszi, hogy egyszerűen nem tesz, nem mond és nem cselekszik semmi olyant, ami miatt később nehézségei támadhatnának az igazmondás körül.

Ugye milyen egyszerű? Egyenes utakon járok, hogy egyeneslelkű lehessenek. Hogy akkor nem vicc egyeneslelkűnek lenni? Hát persze hogy nem! Tehát csináljuk meg, jó? Mégpedig azonnaltól kezdve...!

V—y.

„Északsarki expedíció, vagy ahogy azt Dudika elképzeli.

Az okos szamár

Az emberek a legtöbb esetben felületesen ítélik meg az állatok szellemi képességeit. Ha valakire ráfognak, hogy annyi esze van, mint egy tyúknak, hát ennek bizony dicsérő, vagy magasztaló értelme nincsen, mert a tyúkot szörnyen együgyű és buta állatnak tartják, habár erre vonatkozó bizonyítékokat a sérteni akaró szolgáltató nem tud. Lebecsülés- és sértés-számba megy, ha valakinek azt mondják, te ló, te szamár, te ökör, te majom stb., pedig ezek az állatok mind igen józan és okos életet élnek, ha nem emberi gyámolítás alatt, hanem ha szabadon, saját erejükre, talékonyságukra vannak utalva. Az állat igen sok értékes képességét elveszti és elfajul az ember igája alatt.

Az állatok természetesen nincsenek emberi értelemmel felruházva, mert különben nem lennének állatok, de egyes érzékszerveik, képességeik és tulajdonságaik olyan kitűnőek, ösztönük és tapasztalataik olyan csodálatlanul kormányozzák elhatározásaikat, hogy ügyesen és sikeresen tudnak védekezni a szabad természetben környező veszedelmek ellen, míg az ember pusztán kézzel, védő eszközök nélkül szinte tehetetlen és gyámoltalan a velük való összehasonlításban.

A kutyanak olyan finom szaglása van, hogy napok után is a fűre, vagy az útra tapadt parányi szag után nyomra tud vezetni. A döggeszelyű mértföldekről meglátja a sivatagban elhullott állati tetemet. A születési helyéről sötét ketrecbe zárt kilométerekre, ismeretlen helyre elhurcolt macska, de kutya is, néhány nap múlva vissza talál. A galambok tájékozó képessége is csodálatos. Egyes vadak hallása olyan érzékeny, hogy a legkisebb, nekünk alig hallható neszt is tekintélyes távolságokról észreveszik. A majom utánozhatatlan ügyessége közismert. Az öszvér a legkitettebb, keskeny hegyi utakon is biztosan, szédülés nélkül halad. A ló kihevülve sohasem iszik, ha bármilyen szomjas is lenne és ebben okosabb, mint sok ember. A madarak és a bogarak jó előre megérik az időváltozásokat, sőt az összes állatok napokkal előbb megérik a földrengést.

Az ember érzékszervei mind tompultak és tökéletlenek az állatokéval összehasonlítva. Ennek tudatában az ember az értelme segítségével, műszerekkel pótolta a hiányosságokat, szemének látóképességét távcsővel, testi erejét gépekkel, löfegyverekkel fokozza stb.

Az állatok értelmi képessége sem lebecsülendő, habár emberi mértékkel nem mérlegelhető. Emlékező tehetségük kitűnő. Első látásra meg tudják különböztetni a jóindulatú, szeretettel eltelt embert az alattomostól. Kísérleti úton bebizonyosodott, hogy a majmok számolni és következtetni is tudnak. Házi állataink tudják, ha tilosban legelnek, hogy ezért büntetés jár. A magyar puli kutya olyan értelmes, hogy pásztor nélkül is megőrzi a csorda rendjét és fegyelmét. Akárhány kutya hűségesen felügyel és örködik a rábízott gyerekekre. A ló tudja, hogy mikor van vége a munkának és messze útról, korom sötétségben is vissza vezeti

a kocsin alvó gazdát a portájára. A harapós kutya nem bántja a vele játszani akaró kis gyermeket.

Számtalan példát sorolhatnánk fel még annak bizonyítására, hogy az állat nem pusztán gép, nemcsak ösztöne által kormányozott lény, hanem érzelmi és értelmi életet is él, amely persze fejlettségi fokához idomul.

Jó harminc évvel ezelőtt volt a Magyar Turista Egyesületnek a Dobogókőn egy szamara. A menedékházat vízzel kellett ellátni. A közeli falvakból az élelmiszert kellett a hegyre szállítani. Ilyen célra az igénytelen, fürgé és rendkívül kitartó, szívós szamár a legalkalmasabb. Ez a nevezetes szamár nem tartozott a borzas, kiszívós, a silány tápláléktól és a rossz bánásmódtól búskomorra és érzéketlenné vált szamarak közé. Nemesebb fajta volt. Selymes volt a szürke szőre, magasabb növésű és izmosabb is volt társainál. Előbbi gazdái ugyan őt is ütötték és verték, rosszul élelmezték. Meg is látszott rajta ez a bánásmód, amikor gazdát cserélt. Eleinte fásult és egykedvű volt, de új környezetében csakhamar megváltozott. Türelemmel hordta a mázsás kosarakat és a vizes puttyonyokat föl a hegyre, nem volt csökönyös, mint türelmet vesztett, elcsigázott, agyonkínzott társai. A menedékház őre igen emberségesen bánt vele. Nem verte, kínozta, hanem gondozta. Teljesített munka után szabadjára engedte és fönt a hegytetőn, a széles hegygerincen termett pompás, zsíros fű és illatos virágeledeltől hamar teltté váltak idomai, fényes lett a szőre és virgocokká lábai. Meglátszott rajta, hogy a jó bánásmód és a bőséges jó táplálék egészen átalakította. Elvesztette féltékenységét és bátortalanságát. Mindenkihez barátságosan közeledett. Szerette, ha simogatták és megvakargatták a hátát. A fűben heverésző és pihenő turistákat sorba látogatta és enni kért. Minden ehető holmit megzabált. Nem volt válogatós. Tőlem egy egész sonkacsükköt elcsent és jóízűen megette. Falánksága miatt csakhamar kifejlődött benne egy rossz szokás. Összeszedte az eldobált papirosdarabokat és megzabálta. Hasznos munkát végzett, tisztán tartotta a fensíkot. Ez a különös kedvtelése nem ártott neki, nem kapott bélcsavarodást. Olyan bizalmaskodó lett, hogy amikor a hátizsákomon a fűben heverve, ujságot olvastam, észrevétlenül a közelembem fért, kikapta a kezemből az ujságot és jóízűen elfogyasztotta.

Rendkívül szeretett játszani és kergetőzni. Ha valaki menekült előle, utána rohant és óvatosan megragadta a nadrágja végét. Ha pedig őt vették üzőbe, akkor vágatva elrohant és bokrokat ugrott keresztül jókedvében. Állandóan incselkedett és ösztökélte az embereket, hogy foglalozzanak és játsszanak vele. Addig kerülgette és bosszantotta az embert, míg foganatja lett pajkos incselkedésének. Ekkor volt igazán elemében. Pompásan tudott futni. Elfogni persze nem lehetett, de mindig az ember körül forgolódott és látszott rajta, hogy szörnyen mulatságosnak tartja a hajszákat és keresi az alkalmat, hogy gyerekes örömeiket szerezzen magának. A kiránduló gyereksereg kedves szórakozást és örömet talált a játszikedvű szamár társaságában. Mindenki szerette, dédelgette a jóindulatú állatot, amelynek a hátára néha három gyerek is fölkapaszkodott. Igaz, hogy a szamár hamar megunt a nyargalászatokat, hirtelen lefeküdt a földre és végig hempergett a fűbe úgy, hogy a gyerekek hangos nevetés és vígság között lepottyantak róla. De azért nem unta meg a játékot, nem inalt el, hanem föltápászkodott és ismét a vidám gyereksereg közé állt és tovább hancurozott velük. Nem rúgott,

Aljait, mint a ródliknál láthatjuk és erősebb bádög- vagy vaslammal borítjuk be. A kormányzás kétféle módon történhetik. Az első mód az "a" keresztirű mozgatása az "s" huzalokkal, amint a 2. ábrán láthatjuk. A második mód az 1. ábrán látható a mozgatható "c" talp segítségével. Ennek működését a 4. kép szemlélteti. A 3. kép és az 1-ső ábra "c" pontja az üőhelyek megoldását mutatja be.

Ezt mindenki saját izlése és öltete szerint készítheti. A 3. ábra "b" mintáját az "a"-val jelzett talpazatra kell ráerősíteni. Az "s" huzalokat akkor is ki kell feszíteni, ha a kormányzás nem általuk történik. A "s+" drótok az árbcot biztosítják.

Ezzel be is fejeztem a vitorlás leírását. Próbáljátok meg elkészítést, megátjátok, szánon békalandozni a tavak jegét és élvezni a szelek szárnyán vágató vitorlás vad iramát.

Finta László, Sopron, 364. IV.

JÉGVITORLÁS

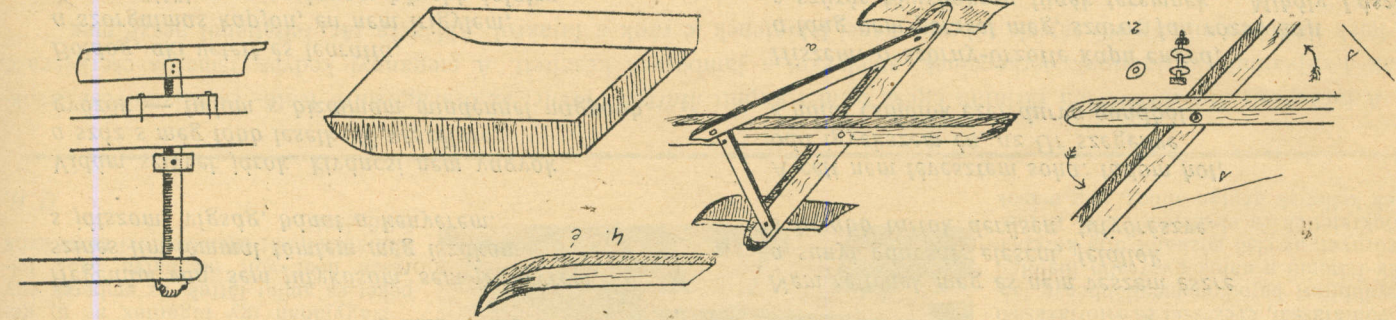
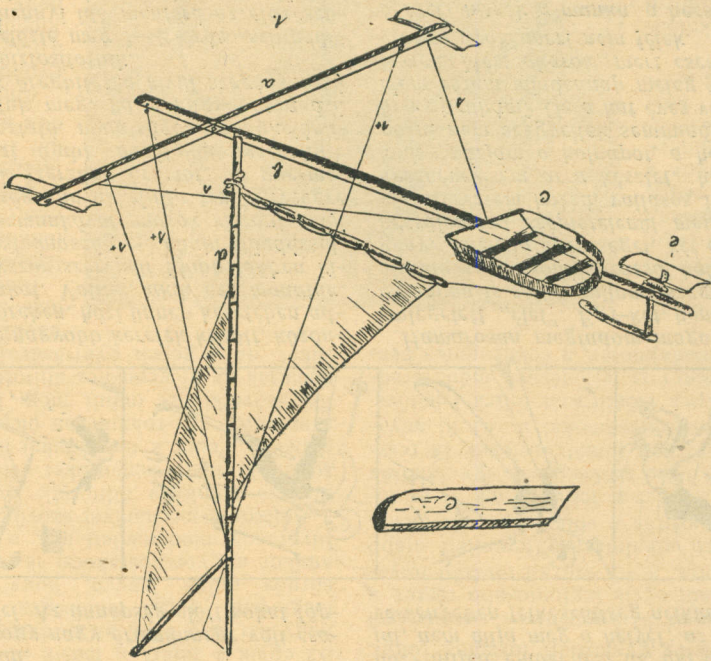
A napokban moziban voltam és a hirtadó egyik eseménye a bódéni tavon rendezett jégvitorlás verseny volt. Nagyon megtetszett a kormánya jégén végigszáguló alkormány és kedvem kerékdett nekem is, hogy egy ilyen jégvitorlás hátán a Feltő örösi jégütőkret békalandozzam.

Nekültem hát és a filmen látott vitorlás után elkészítettem egy olyan jégvitorlás tervet, melyet egyszerűsége folytán mi is könnyen elkészíthetünk.

Nem kell feltétlenül to mellett lakni, mert ha a száncó talpakat szélesebb sítalpor májú deszkalappal helyettesítjük (1. 4. á. e-t), kész a vitorlás-szán. Most pedig lássuk csak, miből is áll ez a masina.

Az 1-ső kép egy teljesen elkészített vitorlást ábrázol. Az arány tetszőszerinti, csak arra ügyeljünk, hogy az "a" rűd rövidebb legyen, mint a "b", viszont a "d" hosszabb legyen, mint a "b".

Vitorlának vagy rendes csónak-vitorlát használunk, vagy pedig sátorlapot alkalmazunk megfelelően. A száncó talpakat vastagabb deszkából vágjuk ki (1. 2. ábrán c-t).

CSERKÉSZFIÚK · IRÁSAI

Levél egy cserkészbarátomhoz.

Kedves Sanyi!

Ahogy nekikészülődöm az írásnak, máris őszinte örömet érzek, hogy gondolatban együtt lehetek Veled, akivel oly meleg, egy életre szóló barátságot kötöttünk a nyáron Gödöllőn, akivel oly mélyen beleláttunk a cserkészet lelkébe, az idegenkébe, a magyarokéba és a magunkéba. Amint a szavakat leírom, úgy érzem, mintha kimondanám őket s mintha látnám arcodon a hatását, szinte hallom a válaszdókat. Ha a dolgokat leírva látom, több értelmet kapnak előttem is. Jó Neked levelet írni, mert így pótolhatjuk némileg a személyes érintkezés hiányát, mert jólesik elmondani szavakat, kérdéseket és feleleteket olyannak, aki megért és akiben hasonló hangulatok támadnak hallásukra, mert válaszdó sok-sok mindent élesebb, tisztább megvilágításba helyez (hiszen bizonyos távlatból láthatasz mindent) s mert okos szavaidat szeretet fűti, kétszeresen értékes számomra minden tanácsod, útbaigazításod, megjegyzésed.

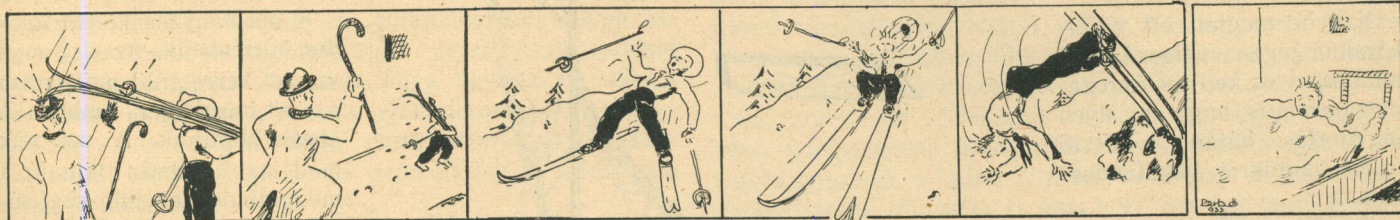
Ugy érzem, mintha a lélek rádióján üzennék Neked, egyazon típusúak a készülékeink, a cserkészet teremtette ki sok-sok ezer példányban, egyforma hullámhosszal dolgozunk, mondanivalóink is azonos természetűek, nem csoda, ha zavartalanul megértjük egymást.

Annai mindenfélet szeretnék Neked írni, nem is tudom, milyen sorrendet tartsak közölnivalóimban.

Először talán arról beszélek, hogy nagy örömmünnepe volt csapatunknak, új zászlaját avattuk fel. Az ünnepség előtt sokat töp-

pat, szentmise után felemelő szavak kíséretében szentelte meg Koszter Atya! Sanyikám, Te tudod, hogy én a cserkészetben éppen a fiús, tiszta romantikát, a friss aktivitásnak teljes, morális kiélését szeretem, de ezek a percek, amiket az oltár előtt töltöttünk, megdönthetetlenül meggyőztek arról, hogy minden romantika, minden fiatalos izzás csak úgy kap értelmét, ha tengelyében Krisztus áll s zászlónk csak úgy marad szüzi fehér, csak úgy lehet szimbóluma a lilomos ifjúságnak, hirdetője a szivünkben élő örök ver sacrum-nak, ha hordozói, a cserkészek, minden pillanatban tiszta lélekkel, alázatos szívvel léphetnek be vele oda, ahonnan diadalmas útjára elvitték. Ezek a percek olyanok voltak számunkra, amilyenek kevés szeremnek még cserkészek számára is, még a gödöllői lamboree esztendejében is.

Ünnepünk után újból a munka napjai jöttek, örsünk ezévi programja (amelyet nyomatékmal megvalósít) a 2. törvény alapos és komoly élése: meg kell mutatnunk, hogy nemcsak a táborban dolgozunk, nemcsak játékból, mulatságból vagyunk cserkészek, hanem akkor is megálljuk helyünket, ha komolyan szükség van ránk. En például érthetetlennek tartom, hogy egy cserkészrőt ilyen véleményt alkothasson valaki: rossz tanuló, de jó cserkész. Hát hogyan lehet egyáltalában cserkész az, aki nem tanul, nem végzi el iskolai kötelességét, nem dolgozik ön maga érdekében, szülei öröme, vezetői tetszésére, nem használja és nem műveli Isten legdrágább adományát, szellemi képességeit, nem kíván egyre értelmesebb lenni, egyre közelebb jutni a tudás forrásához? Miféle ember lesz az, aki diákkorában elhanyagolja munkáját, nem állja meg a helyét; az élet komoly, kegyetlenül komoly versenyében felkészültség nélkül senki nem maradhat meg.

rengtünk, vajjon megrendezzük-e nagyobb keretek között, közönség előtt, vagy csak a magunk körében, házi ünnep keretében adjuk át rendeltetésének lobogónkat. Voltak, akik azt mondták, hogy a cserkészet úgyis oly sokszor szerepelt újabb időben kifelé, hogy felesleges megint a nyilvánosság elé állnia előadással, nem szorosan vett építő cserkész munkával, mások viszont azon a véleményen voltak, hogy szükség van az efajta tevékenységre is. Egyrészt a cserkészszülőknek szerzünk örömet, ha gyermekeiket szerepeltetni látják, másrészt újabb barátokat nyerhetünk mozgalmunknak izléses, szórakoztató, mulatságos produkciókkal. Végeredményben nem bántuk meg, hogy nagyobb szabású ünnepet rendeztünk. Jóhírnevünk öregbítésén kívül szegénysorsú cserkészeink nyári táborozását biztosítottuk.

Hanem, hogy mennyi munka előzte meg 1-2 óras „színpadi” fellépésünket, mennyi energia, mennyi idő ment rá az előkészületekre. Megint rájöttünk a régi igazságra: elég esztendőnkint egy ilyen nyilvános szereplés, de ez is csak akkor, ha elengedhetetlenül szükséges.

Volt egy momentuma a zászlóavatásunknak, amely örök időkre bevésszük minden résztvevő lelkébe. Zászlónk (apácák himezték kolostoruk csendes falai között) első útja az Isten házába vezetett. Egy kollégium meghitt kis kápolnájába kíserte el a csa-

Hamarosan megtudom magam is, hogy milyen is az a sokat emlegetett „élet”. Egy-két hónap s tülleszek a maturán. Innen is, onnan is sokat hallom: szegény gyerek, mi lesz vele azután!? Mindig némi csodálkozással hallom e szavakat. Miért volnék szegény? Isten jó egészséget, két dolgos kart adott, tiszta szívemet, becsületemet széplőtelenül megőriztem, munkakészséget, jókedvet szereztem hozzá, vallásos hitem nem enged csüggedni, cserkésznevelésem arra készít, hogy mindig bizakodva, reménykedve várjam a holnapot, a holnaputánt. Mi várhat rám? Dolgozni nem szégyellek semminő formában. Nem lesz minden évben új ruhám? De a hat éves viszont nem lesz pecsét, rongyos. Nem eszem mindennap meleg vacsorát? És aztán! Mégis ember leszek. Mert akarok, mert cserkész vagyok, mert hiszek, mert erős vagyok, mert nem félek.

Mert hiszek a munka, a becsület erejében, a jobb jövő eljövételében. Optimista vagyok, de Te is az vagy, Sanyikám, mert cserkészek vagyunk.

Boldog új esztendőt, bizakodással és sok örömmel telt, kíván őszinte szeretettel cserkésztestvéred

Laci,
Scarbantia-cserkész.

AZ UR DALOS SZEGÉNYE

Hegedűm van, sem fütőkösöm, sem fegyverem,
színes lim-lommal tömtem meg iszákóm
s játszom: vígság, bánat a kenyerem.

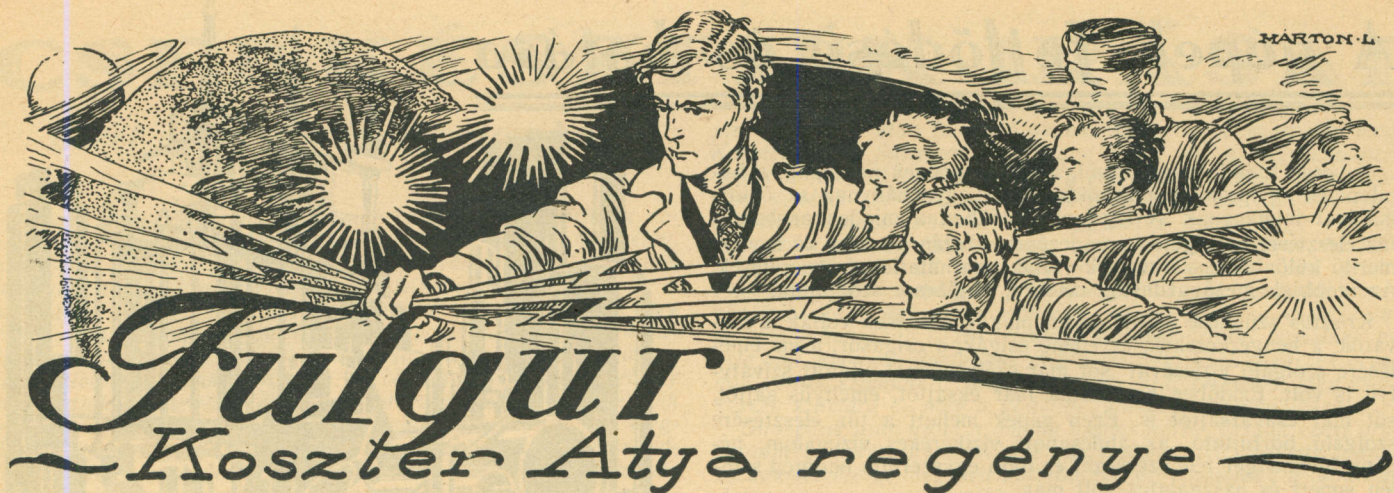
Vidám szívvel járok, kíváncsi nem vagyok
a száz s még több leselkedő veszélyre:
győzők — tudom s bizalmam mindennél nagyobb.

Boldog, aki vetett és learatta,
a szorgalmas kapjon, én nem irigylem,
nem gyűjtök s nem vágyom bővebb falatra.

Nem rettenek meg és nem veszem észre
a sunyi gáncsát: elesem, felálló
s tovább tartok derüsen, füttyörészve.

A célt nem tévesztem soha: tudom hol,
oda igyekszem én, az Ur szegénye,
s nótát csíholok ezer durva gondból.

Hiszem: a szörny-örzötte kapu enged,
a láng nem perzsel meg, száraz fán rózsza hajt
s szűrös tövisbokron fűgék teremnek. Mihály László.

2. Hosszú negyvennyolc órán át . . .

Sítalpaít az alagsorban lévő állványnál lerakva és hótól, ráfagyott jégdaraboktól gondosan megtisztogatva, fáradtan ballagott fel Gabi a szobájába. Milyen jó, hogy a felsőbb osztályosok már nem a közös termekben laknak, hanem kettesével egy-egy mosolygós, kedves „diákkamrában”, amelyet teljesen a maga ízlése szerint rendez el és díszít képekkel, apróságokkal a gyerek!

— My house my castle! Milyen jó lesz most a szobám zavartalan csendjében átgondolni mindent és leszűrni a délutáni eseményeket! — gondolta Gabi, amint benyitott a szép kis diákszobába és hozzálátott a nedves síruhák levetéséhez.

Amint a kabátját gombolná, egyszerre feleúton megáll a keze. Mi ez?

Az íróasztalán, a sötét mappa közepén elefántcsontszínű kartonlapocska fehérlett. Rajta géppel írt néhány szó. Balra fent idézőjelben: „Aki nem fél, követ!” A közepen egyetlen parancs: „Tökéletes titoktartás!” Aláírás egy nagy F-betű.

A délutáni ismeretlen!

De hogyan juttathatta ide a levelet ilyen gyorsan és észrevétlenül? A sziklahasadéktól egyenesen hazasiattunk; mégis elénk került. És hogy jött be a kapun? Hogy jutott a szobámba?

Vilámgyorsan bújt ki most már a síruhájából és három perccel később már a folyosón robogott a kapu felé. Akárki jött is a házba, a portás bácsinak tudnia kell.

Tóth bácsi, a kollégium-kapu Cerberusa, csendesesen rázta a fejét.

— Nem, kérem, senki sem járt itt. A kapun nem engedtem be idegent. A maga szobájában sem volt bent senki egész délután. Láttam volna, hiszen el sem mozdultam innen a folyosóról.

Átsietett a kicsik szárnyára. Az I. hálóból tágrányílt szemekkel jött eléje Jenőke és titokzatos integéssel hívta egy sarokba. Mégegy-szer körülnézett és látva, hogy senki sincs a közelükben, zsebéből elefántcsontszínű kártyát húzott elő.

Pontos mását annak, amely a Gabi íróasztalán feküdt.

— A szekrényemben volt, a cukros dobozomban. Sejtetem sincs róla, hogyan kerülhetett oda. A szekrény zárva volt, a Wertheim-kulcs a zsebemben. És mégis . . .

Együtt siettek most már felkeresni a többi fiúkat. Mind-egyik titokzatos arccal fogadta őket és óvatosan körülnézegetve, sorra mutatták az F aláírású levelet, amely valamennyiüknek a hazaérkezése utáni első percekben a kezébe akadt. Laci az itthoni kabátja zsebében, a zsebtükré mellett találta, Pursi a társalgó könyvszekrényéből kivett regényben, annál az oldalnál, ahol az olvasást legutóbb ab-bahagyta, Stubi az íróasztala fiókjában, Kisöcsi a ping-pong-ütőjére ragasztva.

Tanáctalanul bámultak egymásra.

— Nemcsak az titok, hogyan tudott bennünket megelőzve ideérni, hogyan járta végig a házat és helyezte el mindenfelé a leveleit anélkül, hogy eleven ember meglátta volna, hogyan jött be a házba és távozott a portás bácsi

tudta nélkül, hanem a legnagyobb titok az, hogy honnan ismer mindannyiunkat ilyen alaposan? Tudta, hogy Jenőke első dolga, amint hazaért, a cukrosdobozához rohanni, Laci rögtön a zsebtükrét veszi elő, Kisöcsi ping-pongozni siet, Pursi a regényét folytatja . . . Ki ez az ember és honnan ismer minket?

Senki sem tudott felelni. A fiúk halántéka forró lett az izgalomtól. A kaland délután még csak kedélyes síhajsának indult és romantikus sétának egy földalatti barlangban, most azonban olyan érthetetlen dolgok keveredtek hozzá, amelyek valami egészen fantasztikus, nagystíliú újdonságot ígértek. Elhatározták, hogy török, szakad, végére járnak a dolognak. S addig is: tökéletes titoktartás! Így akarja az ismeretlen, így legyen!

Aki nem próbált még zakatoló szívvel és elszoruló torokkal órákig, napokig várni tétlenül egy nagy-nagy vágyának beteljesedésére, az ne mondja, hogy megérti Gabiék lelkiállapotát. Negyvennyolc óra, amelynek minden másodperce ólom-lábakon mászik! És közben tanulni kell, meg játszani a többivel együtt, meg enni, aludni, iskolába menni és

A szekrényemben volt, a cukros dobozomban.

Laci zsebéből), egy gumibot (a Gabié), egy biciklipumpa, két villanylámpa, egy bicikliről leszerelt acetilén-lámpa, egy őrsi viharlámpa, egy öngyújtó és egy doboz gyufa. All right!

Egyéb felszerelés: Igazgató úr lasszója a Jenőke vállán és Laci zsebében két tábla csokoládé. Ez utóbbi a néptalan fenyegető éhhalál ellen.

Gabi rendelkezik: En elől megyek, Pursi a sor végén. Jelhang: ksz, ksz. Csendben megyünk, csak akkor szólunk, ha valaki valami feltűnőt vess észre.

— Készen! Mehetünk!

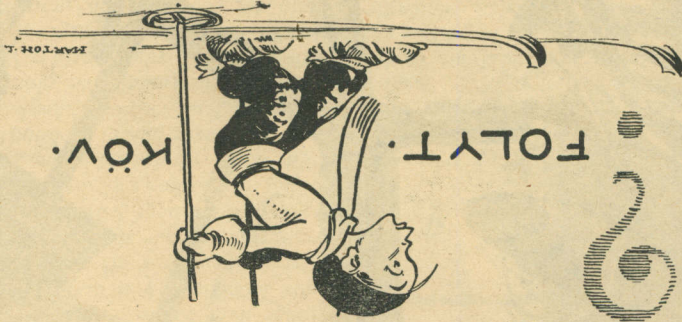
— Na, akkor előre!

Kissé lehajtott fejjel lépett be Gabi a sziklarepedés sötétjébe. Dobogó szívvel, izgalmakra éhesen nyomában a többi.

Egyszerre megállnak. Hátulról riadt „ksz, ksz” hangzik. — Mi baj? — No mit? — Becsükdött a fal!

Villanylámpája fénykévéje végigfut a sziklafalon és oda-világít a nyílás felé, amelyen húsz másodperccel ezelőtt lépett keresztül. A nyílás eltűnt! Zajtalan, észrevétlen ör-móltan, nehéz sziklatömb gördül elő valahonnan a hátuk mögül és oly tökéletesen elzárta a kivezető utat, hogy még csak azt sem tudták megállapítani, hol végződik a folyosó-fala és hol kezdődik az elzáró sziklaajtó. Feszégeik, hába. Kopogtatják: egyformán tömör, súlyos sziklát jelez a hang mindent. Legmenteseen, vigasztalanul be vannak zárva a köhgy gyomrába.

Gabi lámpájának fénye megvilágít az arcokon. Kisöcsi szeme izzik, mint a parázs; ő most kezd elembe jönni, hiszen most kezdődik a hátborzongató, a nem-hétköznapi, a Kaland! Pursi a háttérben kuncog; igen mutatásgosnak találja a helyzetet. Stubi nyugodtan rágja a delelőtől zsebeden maradt kiflihéveget. Jendő-ke tágranylított szemekkel csodálkozik. Laci jobb kezében megcsillan a boxer, amint előrenyújtott nyakkal, óvatosan vizsgálódva jobbra-balra, megindul előre a fekéte folyosón a hegy gyomrára felé. Gabi megkönnyebbülve sóhajt fel: Nem ijedtek meg a fiúk. Így hát nincs semmi baj! S azzal indul is már ő is a Laci után.

A Pacsirta és az erdei madarak.

— Nem értünk téged — mondják egy gyűlésen az erdei madarak a Pacsirtának —, kint élisz a sík mezőn, fészkedet is a földre rakod, enkiés alatt pedig a saját sztrnyadon tartod fenn magad, holott az erdőn fára is ülhetnél és fészkedet is a biztonságba helyezhetnél.

Az pedig imígyen választott: — Köszönöm, testvéreim, a ti kedvességeket; de éljétek, da emelné.

Es isten dalosdnak fészke biztonságban van a nyílt mezőn, a Drosnyák János.

ott figyelni, felelni és közben folyton vigyázni, hogy észre ne vegyék, mennyire forrt az emberben a tüfelmertenség és mennyire szeretne másutt, egészen másutt lenni most a gondolatataival! Beszélgetni sem lehet a közös titokról, hogy ne legyen feltűnő a titkolózásuk. Azán, amikor kétségbeesítő lassúsággal legyűrtek egy napot és előgördül a más-sík, akkor a III. haló elalszik és elkészít a reggeli imádról és eljűk mered a nem vált veszedelem, hogy Atyáról majd nem ad engedélyt a sétáló meghosszabbítására, hiszen Laci is, Pursi is harmadik hálósok! A rendes egy-öt óras sétalód pedig arra is kevés, hogy a sziklabarlangot megtalálják!

Gabiék azóta világtörténelmet csináltak, elképzeltelték-nül nagy eseményeket éltek és vezettek végig, mégis ma is azt mondják, hogy életük legnehezebb ideje az a nagy-vennyolc óra volt, míg a titkok nyitját ígérő első látogatás delutánját várták . . .

Vége megjött az is. Gabi kérésére megkapták hatan az engedélyt, hogy rögtön ebéd után stúrára mehettek és nagy órája, amikor kiléptek a kapun. Felcsatolni! Es most hajrá, neki a hegyeknek!

3. Megnyitlik a barlang.

Másfél óráig tartott, míg a bozótosra találtak. Az égen szürke felhők lógtak, nehéz köd ülte meg a völgyeket és olyan sivar, egyhangú és szomorú volt minden körülöttük! Szerencse, hogy diákkorban nem impresszionista az ember és nincs sok kedve az orrígatásra! Mit bánták ökö most a felhőt, ködöt, szürkeséget! Mikor öket titokzatos vigyorgással várta a Kaland!

A tegnapelőtti sinyomnak semmi jele sehol. Végigtűntak a bozotos szelén és hiába keresik a kis alagút kapuját. Kisöcsi neki-nekilendül a tüskés, sűrű falmak, de nyögve kénytelen meghátrálni mindig újra. Szent ég, hogyan fogunk a barlanghoz jutni, ha nem találjuk meg a rejtejt bejárati!

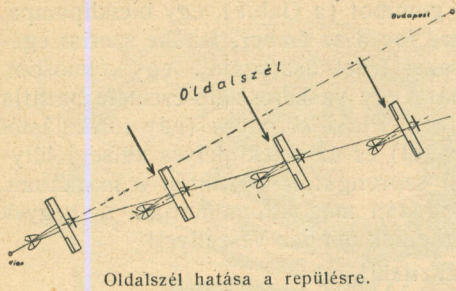
Mégis csak Pursinak van a legjobb szimátya. Egyszerre csak diadalmas csatakiáltással ereszkedik négykézlábra és csak diadalmas csatakiáltással ereszkedik négykézlábra és a következő pillanatban nem nagyon diadalmas testtartás-sal, de sikeresen áttört a szürös bozótlat és becsúszik a szűk kis folyosóba. Es három perc múlva mind a hatan ott álltak a sziklafal repedése előtt. Arcuk piros az izgat-

— Lecsatolni!

Gabi parancsát soha még ilyen gyorsan nem teljesítették. Pillanat es ott áll a hat pár sí, nekitámasztva a sziklafalnak.

— Elő a fegyverekkel! Nem tudjuk, mi vár ránk oda-bent!

Gyors kotortászás a zsebekben. Előkerült egy boxer (a

Oldalszél hatása a repülésre.

Vakrepülés

— Halló, Mr. Stapleton! Nézze csak, egy vasútállomás.

— Indeed — mondja lefelé bámulva a megszólított, majd az alattuk fekvő ismeretlen vidékről a gömbirányítóra tekintve, nyugodtan hozzáteszi:

— Még pedig egy ÉNY-DK-i fekvésű vasútvonal mentén.

— Well, Mr. Stapleton, de Budapesttől északra, vagy délre vagyunk e, that is the question! Már meg kellett volna érkeznünk a mátyásföldi repülőtérre.

— Yes. Annál is inkább, mert hátszelünk volt. But see, ez az átkozott kód megint eltakarta minden kilátást! Mintha csak Londontól importálták volna.

Egy óriási felhőoszlop ráborult a gépre, mint egy nagy árnyék és az alant elterülő sík vidék az ismeretlen kis vasútállomással együtt eltűnt a pilóták kutató szeme elől. A sűrű, félhomályszerű valami úgy körülvette a hatalmas ezüstsziurke madarat, hogy a szárnyvégek is csak elmosódva látszóttak.

Az angol Imperial Airways London—indiai járatának óriásgépe Bécsét elhagyva, Győr felett felhőbe került, amely északnyugatról húzódott át a Dunántúlra. Mivel a felhők már 50—100 m-en lógtak, lehetetlen volt a felhőtakaró alatt repülni, s azért a pilóta a szokásos utolsó magasra vitte fel a gépet és inkább vakrepülésben igyekezett utolsó európai állomása, Budapest felé. Az Asperntől kapott időjárásjelentés alapján az ÉNY-i szélnek megfelelően állította be az oldalkormányt és állandó, nyugodt figyelemmel figyelte a szerelékfalon levő műszercsodák egyikét, a mesterséges horizontot. Mr. Stapleton, a másodpilóta s egyben navigációs tiszt, nem hívta fel a mátyásföldi repülőteret, mert Aspern azt jelentette, hogy Bicske környékén megszűnik a felhőzet. De amidőn a Bécs—budapesti út megtételére szükséges idő már a vége felé közeledett, az első pilóta óvatosan vett le a gázból és enyhe sijklásba vitte a gépet. Mindketten feszülten figyelték, hogy hol szakad meg az összefüggő felhő-pit, hol látják meg a földet. Valamivel 200 m alatt kibújt a gép a felhőből, de a nagyváros ismert háztengere helyett egy ismeretlen vidék idegen, barátságatlan képe bámult a két világjáró angolra. De csak egy percig. Mélyen, szinte a föld színét seperve, jött velük szembe egy hatalmas felhődarab. A következő pillanatban már megint nem láttak se eget, se földet. Mindenütt csak köd, sűrű, hideg, ellenséges köd.

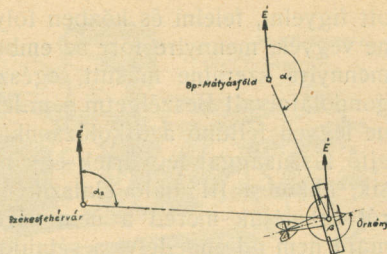
A két angol gyorsan és szakavatott ember biztonságával látott a munkához. Nem váltottak több szót, mindegyik tudta, hogy mi most köteleessége.

A pilóta teljes gázt adott, mire a motorok tompa zúgásban, hatalmas erővel húzták a gépet felfelé. Az enyhe bedöntésben köröző gép gyorsan nyert magasságot.

A navigációs tiszt ugyanekkor fejére csatolta a rádiókészülék kagylóját és jobbával szaporán kezdett kopogni a táviróbillentyűn.

Alig 3 perc múlva abba hagyta a kopogást és látóhatólag minden figyelmét a kagylóban hallatszó jelekre fordította. Ceruzájával valamit írt egy papírlapra, majd az előtte levő dobozalakú tartóban kifesztített repülőtérkép egy pontjára kis keresztet rajzolt. Ezután anélkül, hogy arcán az öröm, vagy meglepetés jelei mutatkoztak volna, nyugodtan megszólalt:

— Mátyásföld megadta a helyzetjelentést. Budapesttől délre a kecskeméti vasútvonal mentén levő Örkény fölött vagyunk. Az imént a község állomását láttuk. Mátyásföld felé az új irányszög 176°.

Helymeghatározás a goniómeter-térképen.

Kevés imbolygás után az irányítói kormányvonala már a 176°-on állt és a gépmadár „vakon” repült a cél felé.

— Mr. Stapleton, úgy látszik, erősebb oldalszélünk van, mint ahogy Aspern jelezte. Ez vitt le bennünket.

— Yes. It may be.

A tiszt balkézssel az iránymérő gombját forgatja, jobbával hívja a segéd bemérő állomást.

Mi is történt itt voltaképpen? Csak az, ami naponta megismétlődik a légiforgalomban: a repülőgép szemmel való tájékozódás helyett kénytelen igénybe venni a rádióirányítást. A nagy, menetrendszerű utas- vagy postagépek ma már éppúgy közlekednek éjjel és ködben, mint fényes nappal, vagy a legjobb látási viszonyok mellett. Az éjjel, vagy ködben való repülést nevezzük vakrepülésnek. Ennél a repülési módnál a pilóta tájékozódás szempontjából olyan, mint a vak ember. Nincs horizontja és ezért nem tudja megítélni a gép földhöz viszonyított helyzetét, azonkívül nem tudja ellenőrizni a berepülő útvonalat sem. A földi horizont hiányát egy műszer, az ún. mesterséges horizont pótolja, de az iránytartás ellenőrzése éjjel, vagy ködben műszerrel nem lehetséges. Az irányítói mutatja ugyan a repülés irányát, de ha útközben oldalszél támad, akkor a gép helyzete eredeti irányával párhuzamosan eltolódik.

Olyan műszerünk még nincs, amely a magasban uralkodó szél irányát és annak erősségét érzékeltetni tudná. Nappal, jó látási viszonyok mellett az oldalszél nem okoz nehézséget, hiszen a pilóta ismeri az útvonalat, amelyen repülnie kell. Ha a repülési

irányszög (kurzus-szög) pontos betartása mellett is letér erről az útvonaltól, akkor tudja, hogy oldalszél van. Az oldalszél eltérítő hatását az oldalkormány megfelelő mértékű ellenértartásával korrigálja ki. Azonban éjjel, vagy ködben nem látja, hogy a gép azon a kitérőt útvonalon halad-e, amely a kiindulási és érkezési állomásokat összeköti és amely a repülőtérképen rendszeren piros ceruzával van megjelölve.

Ilyen esetben van szükség rádióirányításra.

A vakrepülésben bevált és nemzetközileg alkalmazott rádióirányítási módszerek a következők:

1. Rádió iránymérőkkel való irányítás.
2. Rádió irányjelekkel való irányítás.

Az első módszer ismét lehet;

A navigációs tiszt a rádiókészülék táviróbillentyűjén leadja a segélykérő jeleket.

Sz. Ferko. Irod, hogy egy ido ota nagyon nyugtalan vagy, nem talald a helyedet, szeretel valamit nagyon tenni es ugyan- akkor nem mennek a mindennapi apró kötelekségek. Nem izlik, nem lelkesit úgy a cserkészfura! Rád sem ismerék magamban a régi en olyan rossz lettem újabbani! Rád sem ismerék magamban a régi tiszta szivű cserkészfura!... Nyugalomság, Ferkó! Nincs semmi ok az idelemlere. Nem lettel te rosszabb, fiam, csak idő- sebb lettel. A régi, tiszta szivű kis fiú elveszett az elmúlt évek között és helyébe a maga egyéniségét küzdelemmel alakította ser- dülő fiú lépett. Eljön mindenkinnek életben egyszer a tavaszi nyugtalanúságnak ez a kora, amikor látszólag ellanyhul a lendület benne, új gondolatok ostromolják, új kérdések izgatják és új ki- sértések tömege ellen kell küzdenie. A természetes fejlődésnek velejárója ez és nincsen benne bűn, vagy rossz. Csak egy a fon- tos: hogy a serdülő kor idején is, minden benső fejlődés és problémáidról és az ő irányműködéshez hűségesen tartsd magadat. Er is szívesen állok rendelkezésedre, amikor csak szükséged. Olvasd Tóth Tihamér: A tiszta férfiság, Marzetti: A kemény parancs, Olasz: Fia, légy férfi c. könyveket. Es légy nagyon nyugodt, mert a serdülés viharzónádn át vezet a Férfi útja.

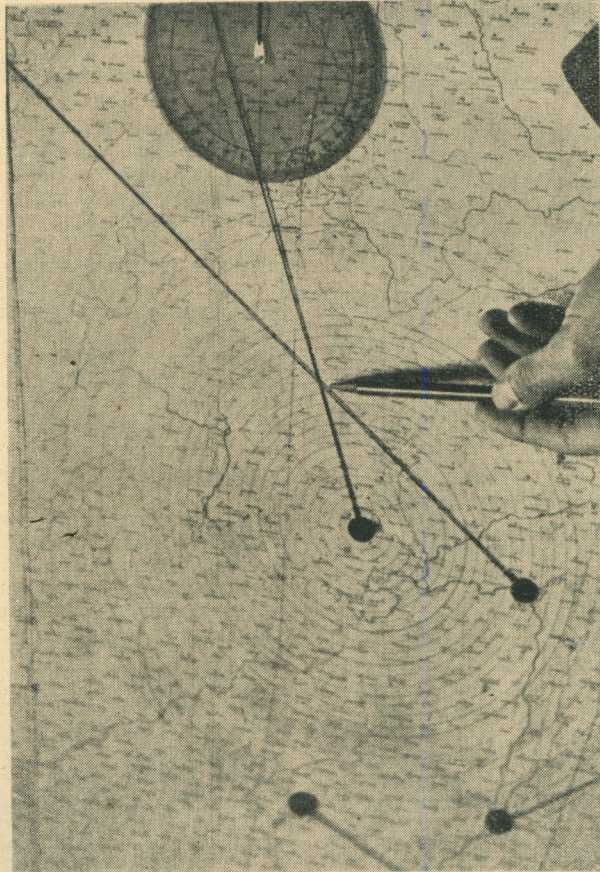
Kovacs Gyula.

Mr. Stapleton így használta fel a rádiónyújtó eszközt és termé- szetesen hamarosan le is szállt a szép repülőgéppel utolsó európai álló- máshoz.

Nagyobb távolságok berepülésére csak kb. 1000 km-ig használható.

Amint látjuk, az egész munka tisz- tán gépies, sem számolni, sem kör- zóval, vonalzóval dolgozni nem kell. Ezért hihetetlen gyorsan lehet egy helymeghatározást eszközölni. Pon- azonkívül a repülőgép személynézetét tehermentesít. Túlnagy távolságra azonban nem alkalmas, mert a re- pülőgépben alkalmazható kis teljesít- ményű adókészülékek leadását — segélykérő jeleit — a földön nem tudják felfogni. Azért ez az eljárás csak kb. 1000 km-ig használható.

A repülőgép navigációs tisztje addig adja a segélykérő jeleket, amíg vevőkészüléke nem fogja a hivatott gépként az lb. eljárást al- kalmazza, vagyis midőn az irány- mérőkészülék magára a repülőgépre vonatkoztatja a távolságát. Ez az eljárás a repülőgép személynézetét tehermentesíti. Túlnagy távolságra azonban nem alkalmas, mert a re- pülőgépben alkalmazható kis teljesít- ményű adókészülékek leadását — segélykérő jeleit — a földön nem tudják felfogni. Azért ez az eljárás csak kb. 1000 km-ig használható.

Kitérkezés a goniometer-térképen.

Lássuk rajta Isten kezevondását!

Világfajdalom. Nagyon szomorú voltam a napokban. A ti kis dáküjségteket lapozgattam, olvastam és attól lett igen-igen nehéz a szívem. Egy vers, amelyben egy VII-es arról ír, hogy az őlete csupa reménytelen szenvedés. (Ismered: az édesapja ma- gasrangú állami hivatalnok, igen jó körülmenyek közt élnek és fanatikus hit önmagában s a jövőben! Miért nem erről ír a dák- poeta? Miért versben beszél? Mindenki a maga vad energiája és ne a negyven évvel idősebbek kottájába pislog- jon bele, mert különben szívet séröken hamis hangokon fog éne- leni. Ki nem állhatom a trofitt gyereket, a világfajdalmas, re- ménytelenséget hazudo fiút. Mird megmondani azt, hogy erős vagy és büszke az erődre és a magadé tizenhat éves lelké- ben világghódító energiák ujjongának! Mird az irásaidban is igazi fiú lenni! Cserkészfiúk, ne hamisítatok meg ostoba nagyokat- utánzással az irodalmatokban a magatok szép, erős világait!

Negyszemközt

A repülőgép által hivatott állomás egyenes tisztviselője, melyt fogja a kondenzátort a legnagyobb hang- erőre állítja. Balkezevel az irány- mérő (Pelier) gombját erőszel el- forgatja addig, amíg a hívójélek a kagylóban már-már teljes elhalku- lassal fenyegednek. Ugyanakkor te- legrikus úton felhívja a másik be- mérő-állomást. Ezen utóbbi állomás tisztviselője az iránymérővel szin- tén az előbb leírt módon dolgozik. A lényeg az, hogy mindkét álloma- son egy és ugyanazon pillanatban olvassák le az iránymérők állását.

A földi állomások munkája pedig a következő: A földi állomások munkája pedig gátor. Amint szükség van rá. rövid időközökben is kérheti a navi- gation tőbbször és egészen meghatározást természetesen ugyan- (Standardmélung). Ezt a hely- hivat állomás helyzetjelentését amíg vevőkészüléke nem fogja a addig adja a segélykérő jeleket, amíg vevőkészüléke nem fogja a

A repülőgép navigációs tisztje addig adja a segélykérő jeleket, amíg vevőkészüléke nem fogja a hivatott gépként az lb. eljárást al- kalmazza, vagyis midőn az irány- mérőkészülék magára a repülőgépre vonatkoztatja a távolságát. Ez az eljárás a repülőgép személynézetét tehermentesíti. Túlnagy távolságra azonban nem alkalmas, mert a re- pülőgépben alkalmazható kis teljesít- ményű adókészülékek leadását — segélykérő jeleit — a földön nem tudják felfogni. Azért ez az eljárás csak kb. 1000 km-ig használható.

A repülőgép navigációs tisztje addig adja a segélykérő jeleket, amíg vevőkészüléke nem fogja a hivatott gépként az lb. eljárást al- kalmazza, vagyis midőn az irány- mérőkészülék magára a repülőgépre vonatkoztatja a távolságát. Ez az eljárás a repülőgép személynézetét tehermentesíti. Túlnagy távolságra azonban nem alkalmas, mert a re- pülőgépben alkalmazható kis teljesít- ményű adókészülékek leadását — segélykérő jeleit — a földön nem tudják felfogni. Azért ez az eljárás csak kb. 1000 km-ig használható.

A repülőgép navigációs tisztje addig adja a segélykérő jeleket, amíg vevőkészüléke nem fogja a hivatott gépként az lb. eljárást al- kalmazza, vagyis midőn az irány- mérőkészülék magára a repülőgépre vonatkoztatja a távolságát. Ez az eljárás a repülőgép személynézetét tehermentesíti. Túlnagy távolságra azonban nem alkalmas, mert a re- pülőgépben alkalmazható kis teljesít- ményű adókészülékek leadását — segélykérő jeleit — a földön nem tudják felfogni. Azért ez az eljárás csak kb. 1000 km-ig használható.

A RITKA BÉLYEG

Mókás cserkészjáték öt felvonásban

Írta: Fábrián Gyula

1. felvonás. A cserkészotthonban találkozik a csapat. Bámulják Keserű Tónit, a nyolcadikost. Ugratják Kása Matyit, aki állandóan detektívregényeket olvas és magyar Sherlock Holmesnek képzelet magát. Fehér Samu behozza a bélyegalbumát és míg a fiúk az értékes gyűjteményt bámulják, megfoghatatlan módon eltűnik a híres Zöld Elefánt-bélyeg, amelyből csak két példány van a világon. Hiába kihallgatás, keresés, a bélyegnek nyoma veszett. Kása Matyi elhatározza, hogy kinyomozza a titokzatos bűnügyet.

2. felvonás. Kása Matyi kebelbarátja, Varjú Miska segítségével egy elhagyott présházba csukja Czövek Mukit, aki a bélyeg ellopásával gyanúsít s ott bezárja, éhezeti, szomjaztatja. Mukit nem vall és végre János bácsi közbejöttével megszabadul. Matyi új nyomon indul tovább.

3. felvonás. Keserű Tóni az érettségire készül. Megjelenik Matyi leányruhában és míg Tóni lelkes udvarlását fogadja, ravasz fondorlattal kivieszi belőle, hogy nem ő lopta-e el a bélyeget. Kettőjük páros jelenetével folytatódik a színdarab.

(VIII-ik folytatás.)

(Harmadik felvonás.)

Arabella: Valóban... De mutassa már az indiai bélyegeit...

Tóni: Azonnal. (Lapozni kezd az albumban, de nem az albuma néz, hanem folyton Arabellára mereszti a szemét.)

Arabella: De hiszen kegyed már elfapozta az indiai bélyegeket!

Tóni: Oppardon. (Gyorsan visszalapoz.) Ime az indiai sorozat...

Arabella (csalódott hangon): Óh! Az a bélyeg nincs benne, amelyet én keresek.

Tóni: Az nagy baj! Inkább mondja, hogy eljön-e az érettségi majálisra?...

Arabella: Engem elsősorban az indiai bélyeg érdekel. Ha kíváncsiságomat kielégítette, akkor beszélhetünk a majálisról. Előbb azonban nem!

Tóni: Ejnye nassád, de szigorú kegyed! Mondja hát, hogy voltaképpen miféle bélyeget hajszol?

Arabella: Egy zöld nyomású, könyvnyomatos elefántos rajzú bélyeget!

Tóni (fütyent): Ejha! Kegyed tehát a zöld elefánt után jár? Tetszik tudni, az roppant tértékes bélyeg. Csak kettő létezik belőle az egész világon. Az egyik az amerikai Rockefelleré, a másik Fehér Samu cserkésztestvéremé. Ha a zöld elefántot látni akarja, akkor ehhez a két úrhoz kell fordulnia.

Arabella: Rockefeller?! Majd meglátom. De ami a Fehér Samu zöld elefántját illeti, arról azt hallottam, hogy az eltűnt. Még pedig titokzatos körülmények között tűnt el. Látja, hogyha erről az eltűnt bélyegről tudna valami adatot mondani (hódító pillantást vet Tónira és karjára teszi a kezét), nos, akkor ígérem, hogy ott leszek azon a diák majálison és nemcsak az összes foxtrottkot adom magának, de a csárdást és... még minden táncomat...

Tóni (felborzolja a haját. Félre): Ah, ez a pillantás! (Fenn. Szavalva.) Nassád, az égre kérem! India összes vadjait és ragadozóit lábai elé helyezném, csak hogy a majálison a kegyed kedvességét megnyerjem, de sajnálatos, a zöld elefántról egy kukkot sem mondhatok!

Arabella: (csábító mosollyal): Gondolkozzék csak a dolog fölött édes Tónikám! Hogy is mondjam? Én úgy képzeltem, hogy valami véletlen léghuzam a maga zsebébe sodorta az elefántot, ahol az szépen megapult és kegyed csak itthon vette észre, hogy egy elefánt lapult meg a zsebében. Érthető... hogy is mondjam, hogy kegyed ezt a tényt nem árulta el senkinek. De nekem elmondhatná. Én olyan titoktartó vagyok, akár a sírverem! Nos? Tud valamit mondani a zöld elefántról?

Tóni (lefejtja a karjáról Arabella kezét. Zord hangon): Kegyed különös... Iggen különös... Nem értem, mit akar tőlem? Azt

hiszi, hogy nekem valami részem van a zöld elefánt eltűnésében? Nem nassád! Elvégre cserkész vagyok! Nekem nincs semmi titkolni valóm! (Ugy áll fel a kerevetről, mint valami drámai hős és úgy áll a színpad közepén, mintha ceruzat nyelt volna.)

Arabella (felkél a kerevetről): Bocsásson meg kedves Tóni! Kegyed hős! Nagy jellem! Nem is úgy értettem. Kegyed cserkész, tehát nem vét a tizparancsolat ellen és nem oroz. De ez más. Ez nem orzás. Ez valódi szenvedély! A gyűjtő-szenvedély elragadja, megfeledkezik magáról és akkor... nos igen! Én elepedek a zöld elefántért és ha azt maga nekem meg tudná szerezni, akkor egész életemben csak magával táncolnám a fox-trottot!

Tóni (az üstökébe kap. Szendvedéllyel): Arabella! Kegyedért gyilkolni is képes lennék! Mondja meg, hogy kinek oltsam el életét, hogy megelégedését kiérdemeljem, vagy kit raboljak meg? Én azt habozás nélkül megcselekszem! De sejtelmem sincs, hol kószál az átkozott zöld elefánt.

Arabella (elhúzódik Tóni mellől; igen fagyos modort vesz fel. Gúnyosan): Hát akkor úgy látszik — hiába jöttem... (Felveszi az asztalról a kézi tarsolyát és a keztyűjét huzogatja. Félre): Igy hát Tónival is felsültem. Nem ő lopta el a zöld elefántot... Ez már egészen bizonyos... (Fenn.) Akkor hát agyó... agyó én kedves cserkészem... (Kifelé indul.)

Tóni (Arabella elé áll): Ne menjen el! Ne hagyjon el engem ily kétségek között hánykolódva. Az előbb még oly kedves volt, és most miért e fagy és e közöny?

Matyi (ránéz, elneveti magát s természetes fiús hangján szól): Ó, te majom! (Hirtelen az ajtónál terem, kison rajta.)

Tóni: Egek! Mi volt ez? Mi történt velem? (A homlokára szorítja a kezét.) Káprázat vagy való? Ébren vagyok, avagy álmodom? Nem... Nem álmodtam! De... akkor... mi volt ez? (Az ajtóhoz rohan, kinéz, aztán búsan visszajön, székre roskad és lecsüggeszti a fejét.) Ime! Azt hittem... azt hittem, hogy... magam sem tudom, hogy mit gondoljak? Tény az, hogy jobb szerettem volna álmodni azt, ami történt és ezen bűbajos álmot álmodni tovább... (Megvetően a kanapéra dobja magát, majd rogyadozó léptekkel az asztalhoz megy, leroskad a karszékebe, rákönyököl az asztalra és magolni kezd.) ...Fiatalon halt meg, alkotó erejének teljében..., mmmm... illetve tűnt el a segesvári csataterén... melyet egy gondolat bánt engemet... fújó paripák... kozák lovak... mmmm.

(A magolás egyhangú moraja hallatszik az egész idő alatt, mialatt a függöny legördül.)

Negyedik felvonás.

(Csinosan berendezett dolgozószoba Gárdos fiatal ügyvéd, cserkésztestvér lakásán. Este. A színt villany világítja.)

Gárdos (cserkésztestvéri öltözetet visel. A színpad közepén áll, levelet tart a kezében, amelyet ide-oda forgatva, alaposan megvizsgál): Jancsi! Azt mondom, magad sem tudod, hogy került ez a levél az íróasztalomra!

Jancsi (inasruhában): Nem tudom ügyvéd úr! Nem a postás hozta. Különben bélyeg sincs rajta. Késő délután találtam meg az íróasztalon. Az ablak nyitva volt, ha valaki kívülről ügyesen bedobta, akkor el tudom képzelni, hogy került be a lakásba ez a különös levél.

Gárdos: Küiönösnek különös. Ezt már a borítékjáról is látom. A címet írógéppel írták. Hátul, ahol a feladó neve szokott állni, három nagy K. K. K. betű, alatta koponya a lábszárcsontokkal ékesítve. No szép! (Folyt. köv.)

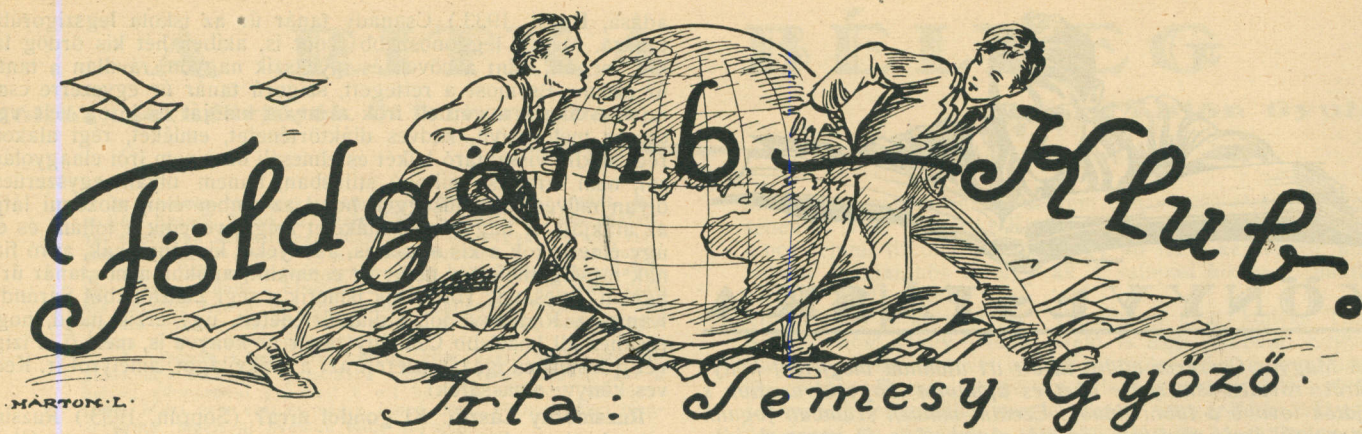
PÁLYÁZAT.

Múlt számunkban a 7-ik oldalon Tschik Ferenc nagyszerű fényképfelvételét találjátok Róma egyik közlekedő-alagútjáról. Ki tudná 10 sorban szépen leírni, hogy milyen benyomást tett rá ez a kép, amint rápillantott?

Ugyancsak a múlt számban, a 9. oldalon Abrán-rajzot látfok; aláírása az volt: „A hóember a számtantanár urat ábrázolta“. Ki tudná a kép humorát megfogni, és kacagó versikében vagy akár prózában szépen kifejezni?

Ki küldi be a farsangi szám részére a legvadabb gondolatot?

A karácsonyi szám „Ejnye te fiú!“-pályázatát (550. oldal) a 134. „Hegyaljai Erő“ Mókus-örse nyerte. A tábla csokoládét elküldtük nekik, el is fogyasztották nagy gaudiummal és szent fogadást tettek, hogy ezentúl a Magyar Cserkész minden pályázatát megostromolják. Mert a Magyar Cserkésznél érdemes pályázni.

Nem szóltak, de mintha összebeszéltek volna, úgy értették egymást. Mindenekelőtt a Tisza hídjához siettek: itt megálltak és sokáig bámulták a rohanó habokat. A nyári napsugár sugárkévét táncoltak körülöttük, cirógatták őket. Fél nyolc; szemben a Mencsol 1400-as hegycsoportja kéklik, azon vezet végig a Rahó felől jövő út a Pop Ivánra. Az útirányban az annyira óhajtott Pop Iván!

— Nem tudom, — szólalt meg Lexi lassan, — hogy más nemzetbeli is úgy van-e a maga folyójával, mint én a Tiszával. Ki sem tudom mondani, mit érzek. Amikor meglátom, mindjárt megtelik a szívem érzésekkel; csak azt érzem, hogy viharosan ragad a lelkem. A habok fodrából itt lenn ijjas lovasok kelnek ki, a víz csacsogása harci rohamkiáltássá nő és végtelen sík tereken látok honfoglalókat száguldozni. Ha pedig a folyó mentén felfelé nézek, akkor a Szvidovec és a Cserna Hora oldalában az a kis sebhely jut eszembe, amelyből a föld könnye szüntelenül folyik: a Tisza forrásai. De mért folyik? Mert fenn a csúcsan egyszer régen nagyot dobbantott a szent király, kihúzta szabályját és a kereszt jelét hasította a levegőbe kelet felé. Attól a dobbantástól nyílt meg a hegy oldala és azóta szalad ott ki a magyar élet. Nem tud az ma se más lenni, mint magyar.

— Ha eszembe jut, hogy még ma iszom az egyik forrásból, szárnyakat érzek nőni vállpaszomány helyett! — lelkesedett Karcsi is a maga módján. — Itt látod a Loreley sziklát? A Tiszának kettő is van: ma a Pop Iván és holnap a Pietrosz!

— Irány kelet! Fel a Pop Ivánra! — rázta meg magát Lexi.

— A Biela patak völgyén, 1940-ig! — csatlakozott Karcsi.

— Indulási idő: 7.25!

Másfél óra múlva elérték az igazi „hegymászás“ elejét a völgyfőnél. A valódi kalandozónál a „hegy“ csak 1500-on felül kezdődik, a többi domb és séta. Lexiék tehát elégedettséget éreztek és kívánták a kielégülést. A Pop Iván azonban innen elég meredek, be kell rendezkedni állandó menetütemre.

Ennek a menetütemnek a megállapítása a gyakorlat alapján történik. A mértéke egyszerűen egyéni. Lexiék három napra készültek, még két nap erős menetét tervezték, érthető tehát, hogy nagyon figyelték, hogyan mennek.

— 25 perc alatt 230 méter! — állapította meg Karcsi, mikor féltízkor megállt. — Átlag jó tíz perc alatt 100 méter.

— Ez elég gyors, valamit majd lassítunk feljebb. De mért állunk meg? Nem jó megállni, elfárad belé az ember.

— Itt dolgounk van!

Ezzel levezette Lexit az igen keskeny gerinc alá, vagy 50 méterrel, egy nagy fenyőfához.

— Idenézz! Ez országos hírű fa, barátom — ezzel rámutatott egy soha nem látott arányú faóriásra — a kerülete 6.70 méter!

Az óriás hegyek gigantikus fia; csak itt tud ilyen sudár teremni!

Feljebb, még a patak mellett nagy pihenőt tartottak. Később ötnegyedórás gyönyörű út következett a Cserház nyergéig. Szép kilátást nyújt dél felé a Nagy Pietroszka (2305) és az Ünőkő csoportra. Egy kicsit körül is néztek — a részletekben gyönyörködni.

— Ennél szebb csak a Bulea völgy volt a Fogarasi Havasokban, — merengett el Lexi, — mikor a Vunetare és a Negoj volt a cél.

— Ott nem volt ilyen szép méteres állami erdei ösvény, mi? — kapta fel a szót Karcsi. — Mondd, volt ott rododendron?

— Igazi, alpesi rododendron, barátom, egész hegyoldalak lila takaró alatt. Azaz inkább hegyfalak, mert a legmeredekebb részeken nő. Nincs annál szebb látvány!

— Mi is már közel vagyunk a másfélezer méterhez. Nézd, milyen szép a flóra; az ember érjen rá körülélvezni. Nár-cisz özönivel, sötétkék sávós árvácskacsoportok, ranunculus alpina a virágos, szintiszta, mosolygó sárgájával, gentiana, szellőrózsa, minden teljes virágában, nem ígész az? — Lexi akaratlanul csodálkozó pillantást vetett Karcsira. A szűkszávú medve nagyon jól érezheti magát, hogy ilyen lelkesen gyönyörködik.

— Azt hiszem — folytatta aztán Lexi — az alföldi virágzás tarka, mosolygó, kedves, de a havasi virágzás fenséges! Itt fenn a főszínek: sárga és kék. De ez valami tisztultabb sárga és valami mélyebb kék, mint amilyent bárhol a völgyekben látni lehet. Ülünk le kicsit.

— Ülünk! — egyezett bele mindjárt Karcsi. Ők ketten olyan hegyjárók, hogy ha napokig szótlannal ballagnak is egymás mellett, mégis tudják egymás gondolatát és nézeteik mindig egyeznek. Semmit sem kívánhat az egyik, amit a másik mindjárt meg ne tenne, ha előzően az ellenkezőjét forgatta is a fejében.

Leültek, gondolataikba merültek és itt csak nemes gondolatok teremnek. De nem volt nyugtuk. Hamarosan felugrottak. Lexi a térképbe nézett:

— Jó félóra alatt elérjük az első körkalyibát! — állapította meg. Könnyedén indultak, a 12 kilós zsákot simán bírták. Egy órakeres feltűnt a körkalyiba. Abban a pillanatban Lexi megállt:

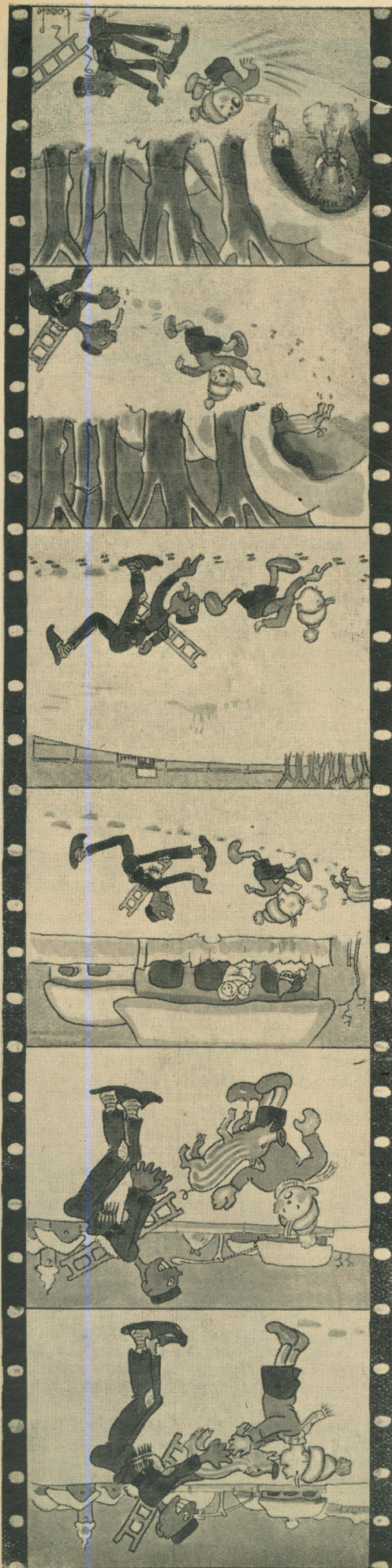
— Baj van! — morogta bosszúsan.

Karcsi szó nélkül megállt.

— Elfoglalták! — intett Lexi a kalyiba felé. — De kik? Karcsi majd kinézte a szemét, de nem látott semmi mozgást.

— Honnan tudod ezt? Mit látsz? — kérdezte végül.

— Füstöt! — felelt Lexi. Csakugyan vékony fehér füst

húzódott a tetőből. Hogy Karsai ezt meg nem láttai! — Körissel tüzelnek, annak ilyen a füstje.

— Kik lehetnek, remelem jobaratok? Közéltük meg őket.

Egész haditervet dolgoztak ki a megközelítésre. Ovatosan, nagy ívben, két oldalról közelédtek, de semmi gyanúsat nem észleltek. Csendben kuporodott a vidék jellemző pásztorunknyhója, melynek mintáját az egyszerű rüten paraszttól átvette a kaputos ember is.

Mintogy kinn nem volt őrszem, csak azt lehetett feltételezni, hogy vándorok vannak benn és — esznek. A fiúk egész közel mentek a hóba-süppedt tetőhöz. Lexi áttintett: pszt, beszélnek!

Egy határozott, rendeltető hang hallatszott:

— A máhások induljanak azonnal, mi nyegledóra mülva indulunk a csücsra és a bogdányi kalyibánál találkozzunk este hat táján.

Magyar szó a maramarosi kalyibában!

A fiúk a kalyiba hátszobában voltak. A kalyiba átmérője 6 m, teljesen kör-alakú. Vagy 1 méteres alapfal fut körül, fatörzsekkel készítve. Erre ül rá a kúp tető, zsindelellyel fedve. De nem végtig! Amikor már összeszűkülül úgy 1 m-re, kúp sapka üli meg 40 cm-es közszel, mintha a süvegcsukor helyét letörnén és nagy ágra külön feltámasztanám. Ezen a közszel távozik — kemény hijján — a füst. Beül a kör közszel négy oszlop mered ki a földből. Ez tartja a tetőzetet. A négy oszlop négy szögletnek közszel emelt, szabad tűzhely van, téglával körülhatárolva. Mily jó lehet este ezt a tüzet körülülni! Ez a dicső körkalyiba, amelynel költőibbet a szadjárta engedett képzelet se tudott volna alkotni!

A fiúk körülfontottak és beleptek a pitvarba. Mint hiú a háztetőből, úgy nyúltek ki a fedelből a fedett bejárat és bejárt van az igazai ajtó. Régi művészeti, Atréus kincsesháza is így épült. A fiúk beleptek. 5-6 úr volt benn. Most fejezték be az ebédjüket és készülték tovább indulni.

A fiúk bemutatkoztak.

— Te a pesti táblabíró fia vagy? — kérdezte egy kövérkes, közszel-termetű, barátságos úr Lexitől.

— Szógalattjára, bátyámurami! — Kitűnt, hogy néhány ittmarat magasragru erdőmérnök hozta őket a jószerencse. Ezek szakértelmét az új megszallók még nem nélkülözhetették.

— Hivatalból jartok itt? Kötve vagytok? Itt vagy alkalmazva? — pergetek a kérdések.

— Óh, mi is kalandozunk. A Póp Ivánra készülünk, csak a magunk gyönyörűségére. En egyébként jogász vagyok a pesti egyetememen és Karsai barátommal a Földgömb Klub után járunk.

Megmagyarázták, hogy mi a Földgömb Klub. A kedves bácsi folytatta:

— De hát akkor gyertek velünk! Mi elküldjük a poggyászt előre és estére egy Tiszabogdányhoz közlelő eső körkalyibában látjuk viszont, legálább remelem. Most felsétálunk erre a buckára és hat körül szalon-nat akarok sütni ott lenn.

— Nem nehéz a zsáknak és nem is lenne illendő számitásba nem vett máhát rakni az emberekre.

— Ördögöt emberekre! — kiabált jókedvűen a bácsi. — Te, Bándi, adj még egy kortyot abból a remek barackból. No, fiúk, egy-kettő, ad-játok át ennek a derék rüten szertartásmesterünknek a hátizsákot, az meg felteszi a két vistára.

— Es ha esni talál az eső?

— Aki napnyugta előtt egy szót mer kifejteni időjárásról, azt tárgyalás nélkül megstimazzuk. No, most kérdezz Lexikem.

— Köszönöm, már elmúlt a kérdéssem. De mi az a vista?

— Ló, barátom, hegyi ló. Kiváló, ügyes, igénytelen lóvacska. No, gyertünk!

Elindultak hát heten; öt felnőt pesti úr és a két fiú. Amint a Cserbác-tető remek útját élvezték, a fiúk mind melegebb bámulatot éreztek a társaik kezdet az eső. Karsai udvariasságból megkérdezte:

— Ne menjek vissza a gallérfajánkért? Szívesen elszaladok.

— Hol? Miért? Mihez kell gallér?

— Hát... mert... mintha... — dadogta Karsai, mert eszébe jutott, hogy jó lesz itt nem beszélni időjárásról.

— A fiatal ember simát akar? A fiatal embernek viszkét? — harsogta a bácsi vidáman; csak jöjjön ide, majd én fogom a fejét. (Folyt. köv.)

Nyíri Palkó zárlatot csinál a Jamboree után.

Azt mondják egyesek, hogy a Jamboree drága multság volt! Nem! Sőt inkább...

Itt vagyok például én! Először is mindössze 15 pengőt fizettem. (A másik 15-től „kiváló érdemeimre való tekintettel” elengedték.) Ezzel szemben kaptam három és fél heti kitűnő kosztót. Ez napi legkevesebb 2 pengővel számítva, 46 pengő. Tessék, már itt is 31 pengő a haszon. Pedig ez még csak az eleje. Mert ezenfelül: kint voltam háromszor Gödöllőn (ja, tetszik tudni, én Budapestben voltam beosztva!), ez egypengő hússzal számítva (pedig ezzel keveset mondok, mert finom autóval mentem ki), szóval egypengő hússzal összesen 3.60; kint voltam az Arenában, első helyen, az — kétszer — 80 fillér, a színházban és a kiállításon, ez 1.40 P. Kaptam zsebkönyvet, az 1 P, Jamboree jelvényt és emlékjelvényt, az megint 1 P.

Ez még mind semmi! Hatszor voltam budapesti körutazáson, ez — ha csak a felét is számítom — 9 P. Ötször hajóztam (5 P), négyszer jártam az Angol Parkban (2 P), 2—2-szer a Vár- és a parlamentben (2 P), háromszor a Feszty-körképénél (megért 1 P-t), háromszor uszodában (1.80 P), egyszer úszóversenyen (50 fillér) és egyszer lovasmérkőzésen (1 P). Ja, még színházba is eljutottam (60 fillér), hogy a margitszigeti hangversenyeket ne is említsem.

Elég lesz? Dehogy, még a félárú villamosjegyet nem is említettem, pedig az is megért 3 P-t.

Hát ennyit kaptam. Ha még eszembe jut valami, majd később hozzáírom! Most számoljunk. 46, 49.6, 50.4, 51.8, 52.8, 53.8, 62.8, 67.8, 69.8, 71.8, 72.8, 74.6, 75.1, 76.1, 76.7, 79.7. Tehát hetvenkilenc pengő hetven fillér! Levonva a 15 pengőt, majdnem 65 P a tiszta haszon! Pedig mennyire szűken számítottam mindent! Ismétlem, 65 P tiszta haszon. És még azt mondják egyesek, hogy a Jamboree drága multság volt! Péká.

Az ember, aki elvesztette az emlékezőtehetségét.

(Örsi verseny.)

A csapatgyűlésen a következő történetet adja elő a vezető:

„Ma délután jól öltözött ember, amint a villamosra akart fel szállni, elájult. Rendőrt hívtak és az illetőt bevitték a legközelebbi örsőbárára. A megjelent orvos hamarosan felélesztette. Ekor azonban kitűnt, hogy az ember az ütés következtében elvesztette az emlékezőtehetségét. Kórházba szállították és a zsebei tartalmából igyekeztek személyazonosságát megállapítani. Miniket is felkértek, hogy működjünk közre. A talált tárgyakat az asztalra kirakom, az örsök öt percig tanulmányozhatják, jegyzeteket közben szabad csinálni. A tárgyak elrakása után tíz perc múlva kérem az örsök véleményét.”

Az idő leteltével az örsök beadják a jelentéseket és az az örs nyer, amelyik a legelfogadhatóbb jelentést adja be.

Példa. Az asztalon volt: egy mérőszalag, szabókréta, retour-jegy ...-ba, három csomag rágógumi, vendéglői számla, egy egydolláros óra, pénzárca aprópénzzel, üres jegyzőkönyv, színházi műsor, újság a lóverseny-rovatnál kihajtva, egy ló neve aláhúzva, zsebkendő, fésű.

A valószínű megoldás: Az ember ...-ban lakik (retour-jegy) és valószínűleg szabó. Nem nagyon gazdag (óra), de takarékos (3 csomag rágógumi vételénél engedményt adnak). Volt megta karított pénze és ezért a városba jött, hogy egypár kellemes napot töltsön el (színházi műsor, vendéglői számla). Résztvett a lóversenyen, a maradék pénzét egy lóra tette, de elvesztette. Valószínűleg azért ájult el, mivel pénze elvesztése miatt nem tudott élelemhez jutni már hosszabb idő óta.

(Az amerikai „The Hand-Book of Scouting“-ból.)

Dudika optimista.

A MAGYAR CSERKÉSZ POSTÁJA

Köszönöm azt a rengeteg kedves karácsonyi és újévi üdvözlőt, amelyvel elhalmoztatok, fiúk! Ne haragudjatok, ha így közösen köszönöm meg, hiszen ha mindegyikre válaszolni akarnék, hét nap és hét éjjel mindig levelet írnék, mégsem lennék készen! Szívből kívánok néktek kegyelemmel teljes, boldog újesztendőt!

Minden olvasónak. A következő számot ugra-bugra, bohó farsangi számnak tervezük. Gyertek, segítsétek megcsinálni! Humort, vad ötletet, fejtetőre állított gondolatot szállítsatok bőven!

H. Jóska IV. o. Igazad van, Jóska. Tolmácsoltam is rögtön a megjegyzésedet a rejtvény-csapatnak. Nagyon szép munkát végeznek a fiúk; de persze, ebbe is bele kell tanulni, mint mindenbe a világon. Igen szép rejtvényfejtő gárdánk van. Csak előre! — 134. Mókus. Jól van, fiúk! Ti vagytok a legszorgalmasabb mókusok a magyar erdőben. Csak tovább! — R. Laci. Bizony, nem késett a szám, sőt félhónappal előre elkészült, mert a szerkesztőség a szünidőt messze külföldön töltötte. De úgy látom, nem baj, hiszen így is a törvényes időn belül leközölhető a meghívó. Ebben az évben újra kérem hűséges, szerető támogatásodat, hiszen a lapnak ti, a vidéki levelezők és író-munkatársak vagytok az ereje. — Bandi. Így történt. Én is összecsuksoltam, mint a hőember olvadáskor. És ha „rá is jöttél írói antitalentumi mivoltodra”, azért az nem baj, mert hiszen aki rajzolni tud, elégedjék meg azzal és ne akarjon az irodalom kertjéből is babérleveleket tépdetni. A szíves Dudika utolsó képe hibás: ott össze-vissza kötözve kellett volna ágyba fektetned. A vekerrel azt a benyomást kelte, hogy az egészét csak álmódta; ezzel pedig erejét és igazi humorát elveszíteti az egész sorozat. Legyilkolom a vekkert. Egyébként a rossz rajzok és írások nem kerülnek nálunk papírosárba; a Magyar Cserkész minden kezdetleges próbálkozásait is oly őszintén megbecsüli a fiúknak, hogy semmit el nem dob, hanem amit használni nem tud, a „feledés fiókjába” süllyeszti. Ott lajstromozva őrizi őket az idők végezetéig. Egészen érdekes egy-egy jótollú fiatal írónak évekkal azelőtt beküldött első szárnyprobálgatásait fellelőzgatni és olvasni. A cimlap-tervezeteket, akármennyire érdekes és eredeti is, ideiglenesen szintén a feledés fiókjába kell tennem és keresnem az alkalmat, hogy milyen formában hozzam a fiúk elé. Roppant érdekes és modern; azonban, ha megjelennek, akkor konzervatív vezető testvérek engem derékban harapnának ketté. Most hát pihen és várja sorsát. — Sanyi. A fiatal költő túlmerész, túllép a korlátokon, konvenciókon. Ertem. De egyet nem szabad soha figyelmen kívül hagynia: azt a harmóniát, amely a belső tartalom és a külső forma között fenn kell álljon. Komoly, fenséges gondolatokat lassan gördülő verssorokban közlünk, hogy maga a külső forma szuggerálja a magunk komoly hangulatát az olvasóra; játékos, ugrabugra-gondolatokat pedig táncoló, muzsikáló kis sorokban ír a költő. Nézd meg a „Tanterem” című versedet. Ezt a szabálytalan sorok helyett kimondottan ugráló, de pontos ritmus szerint táncoló sorokban kellett volna megírnod. Így elveszíti azt, ami alapja és lelke: a tanterem fiú-hangulatát. Még jobban megfelel a 2. versszak ritmusa, de az sem eléggé lüktető és iatékos. Figyeld csak meg! — Péká. Szeretettel öllelek. Szépen fogunk együtt dolgozni tovább is az új esztendőben. Sok örömet adjon neked a jó Isten! — Pali. Még nem kaptam meg a könyvet; igaz, karácsony óta nem voltam Pesten. Amint megkapom, írok róla. Bué! — Ch. M. Lengyelország. Magyarul beszélő idegennyelvű drága testvér, nagy-nagy szeretettel ölel és kíván neked boldog új esztendőt a Magyar Cserkész és általa összes magyar cserkésztestvéreid. Hamarosan levelet kapsz tőlem; addig is csókolj meg az édesanyád kezét és tolmácsold neki is a magyar cserkészek üdvözlését. Öllelek! — P. Jóska. Szőreg. Csendes mehatódottsággal olvastam a katonai iroda éjszakai virrasztásán írt leveledet és verseidet. Látod, ez az igazi, amiről álmodozunk és amiért igaz szívvel dolgozunk: hogy a cserkészfiú a katonamundérban is cserkésznek érezze magát tovább is, hogy a kaszárnyában fel-felkeresse őt a Magyar Cserkész úgy, mint hosszú éveken át, és hogy a szíve mélyéről fakadjon gondolatokat, ha rímekbe öntötte. Éppen olyan szeretettel és bizalommal küldje el régi barátjának, a lapnak, mint teszi annyi sok kisfiú és öregfiú szerzte az országban. Fredméves, holdog új esztendőt kíván, testvér, a Magyar Cserkész. — R. L. Pécs. Két levélre két ízenet, Lacim. Dehogy is haragszom. Sőt. De éppen most jöttem meg külföldről és halomszám gyűlt eddig asztalom az elintéznivaló. Mégis legjobb a személyes találkozást megvárnunk.

A Magyar Cserkészszövetség Hivatalos Lapja.

Előfizetési ára egész évre 12 pengő. Félévre 6 pengő. Negyedévre 3 pengő. Szerkesztőség és kiadóhivatal: Bpest, V., Nagy Sándor-u. 6. Cserkészház.

Szerkesztésért és kiadásért felelős:

KOSCH BÉLA dr.

Kiadja a Magyar Cserkészszövetség.

REJTVÉNYEK.

Rovatvezető: A 64. sz. Sz. Asztrik-csapat.

Nagyoknak:

Betűrejtvények:

1.

Ufa	Corvin
A	
Décsi	

 2.

A vidék	á = ú
párduc	

 3.

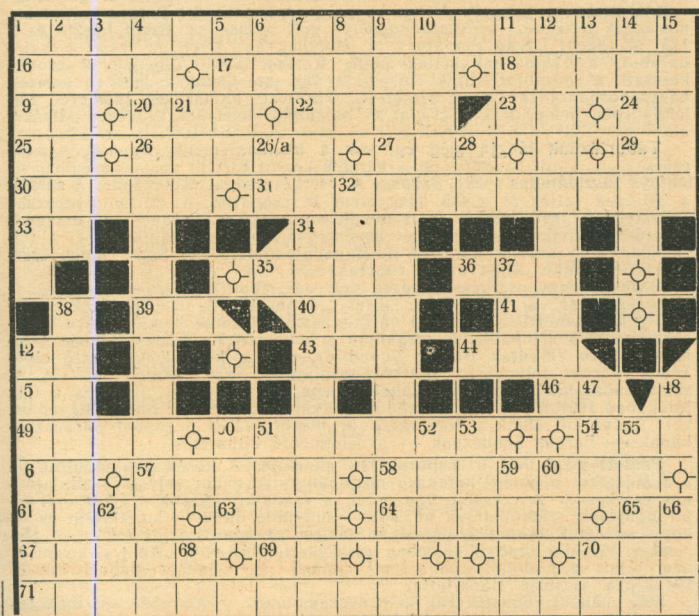
— a
za

1 pont.

1 pont.

1 pont.

4. Keresztrejtvény. 5 pont.

Összeállította: Katona.

Beküldési határidő: január 28.

A január 15-i szám keresztrejtvényének meghatározásai.

Vízszintes sorok: 1. (a nyíl irányában): Most ünnepli a Magyar Cserkész fennállásával kapcsolatban. 16. Tó neve. 17. Kórház régiesen. 18. Félsgiget. 19. Biztatás. 20. Fordítva: ilyen szer-

szám is van. 22. Híres városunk. 23. Rangjelzés. 24. Idegen prepozíció. 25. Rövidítés nevek előtt. 26. Ikerszó fele. 27. Tudás csöve. 29. Köszönés. 30. Oktat. 31. Ujságíró javítgatja. 33. Fordítva: háziállat hangja. 34. Régi méltóság. 35. Európai folyó. 36. Mindennek van. 39. Virág része. 40. Uralkodó. 41. Nincs baja. 42. Háziállat hangja. 43. A tenger vize. 44. Némvás. 45. = 23. 46. Sír. 49. Nem fut a lóversenyen. 50. Allati testrészt. 54. A M. Cs. is az. 56. Fordítva: összetett mássalhangzó. 57. Jármű része. 58. Finom szőnyegfajta. 61. Táplálék nevelővel. 63. Fordítva: görög betű. 64. Női név. 65. Kötőszó. 67. Pest- és Temes-megyei nagyközség. 69. Német személynév. 70. Bűnös teszi. 71. L. függ. 41.-et.

Függőleges sorok: 1. A M. Cs.-nek is egyik hivatása. 2. Ilyen alkalmazottja is van a M. Cs.-nek. 3. Fordított névelő. 4. A M. Cs., de példányonként is vásárolható (2 szó). 5. Állat. 6. Allóvíz. 7. Ő is szívesen elolvassa a M. Cs.-t (2 szó). 8. Kutyafajta. 9. Ide is elküldik a M. Cs.-t (2 szó). 10. Atölel. 11. Vak anagrammája. 12. Már a könyvnyomtatás kezdetén erre nyomtak. 13. Fordított görög betű. 14. Az áradó folyó is idővel. 15. L. 1. vízsz. 21. Régi mérték. 26/a. Fordítva: kicsinyítő képző. 28. Rag. 32. Régi uralkodó. 37. Szín. 38. A parancsban kiadott cserkészszakmát ez fejezi be. 41. (a nyíl irányában): Erre szolgál a mi lapunk. 47. Becézett női név. 48. Zenei rövidítés. 50. et labora. 51. Tészta. 52. Bibliai alak. 53. Hírneves építészünk. 55. Férfinév. 59. A mondás szerint utolsóból lesz. 60. Liba eleje. 62. Fődművelő használja. 66. Egyik belső szervünk választja ki. 68. Rövidítés aláírásoknál. 70. Csurog.

Megfejtésül beküldendők a dült betűs szavak.

A dec. 15-i szám helyes megfejtései: **Betűrejtvények:** 1. Fize-tésképtelen, 2. Mi történt a héten?

3. Keresztrejtvény.

Vízsz.: Korcsolyázás, 13. melegedőszoza, 17. kehes, 19. revízió, 25. a koca, 31. viseli, 33. hótakaró, 38. ravatal, 39. zenede, 45. harap, 48. maronit, 54. tétovázás, 60. cselló, 62. érzet. — Függ.: 1. Kemence mellé ül, 3. remeg, 6. Odera, 9. Ázsia, 11. Ábris, 13. Miklós, 20. zivatar, 26. kileli, 30. hólapát, 32. izeg-mozog, 35. kamat, 36. ragadós, 45. hiszek, 51. Ozora.

Kicsinyeknek:

1.

K
i

 2.

Fé	le
----	----

 3.

C derékszajak

1 pont. 1 pont. 1 pont.

5.

ll = :		
ükapa	V	y
	É	

 4.

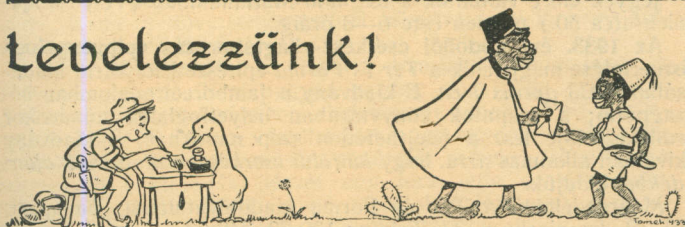
Déligyümölcs	no no
n = p	

2 pont.

Beküldte: Csombai István.

Beküldte: Gosztola J. R. 47.

Levelezzünk!

Kedves Fiúk!

Mai közleményünk anyagát legmagasabb bejelentett levelezőnkől kaptuk, aki a Jamboreen a delegátustábor parancsnoka volt.

A világ cserkészetének legfelső fóruma, mint tudjátok, az úgynevezett Nemzetközi Bizottság (International Committee), mely a világkonferencia kétévénként tartott ülései közt a legfontosabb ügyeket intézi. Elnöke maga Bi-Pi, kilenc tagja közt pedig már 1929 óta helyet foglal gróf Teleki Pál tb. főcserkészünk. A Gödöllőn megejtett új választás alkalmával a Committee ismét egy magyarul beszélő taggal erősödött, Möller Gasmann norvég főcserkész személyében.

Fentemlített magas informátorunk akkor tapasztalta először, hogy a Jamboree kellemes és kevésbé kellemes meglepetések végtelen sora, amikor a norvég főcserkész megérkezése után így szólt hozzá:

— Gyönyörű hely ez itt. Szeretném, ha lehet, egy kis asztalka a sátorban!

Most pedig — s ezért kívánczolt az eset rovatunkba — a következő levelet kapta tőle:

Kedves barátom!

Becses levelezőlapot megkaptam és köszönöm szívesen. Kíváncsok, hogy karácsony kellemes önnek volt.

Megint itt az új év. Adja Isten, hogy jó és aldott (?) legyen. Ja, dies ist beinahe all mein übrig gebliebenes Ungarisch. Ich habe leider keine Zeit gehabt zum Weiterstudieren, was ich höchstens bedauere, als ich habe Ihre schöne Sprache sehr lieb und hoffe immer das Studieren — tanító nélkül — wieder aufnehmen zu können.

Cserkész szeretettel üdvösl

Jó munkát

H. Möller Gasmann

főcserkész Norvégiában.

Ha kikacagjátok magatokat, gyorsan felejtsetek el, hogy ez a közlemény a Magyar Cserkész „külső régióban” jelent meg. Cserkészlapban mindig ott a vezetőhely, ahol olyan tetőtől-talpig cserkészről írnak, mint amilyen Pastor Möller Gasmann, főcserkész Norvégiában.

Atányi István.

Bekötési tábla akció!

MAGYAR CSERKÉSZ bekötési tábla: Egész vászon 2—P Fél vászon 1-50 P VEZETŐK LAPJA bekötési tábla: Egész vászon 1-50 P Fél vászon 1—P

A FIATAL MAGYARSÁG bekötési táblájának ára u a., mint a VEZETŐK LAPJÁÉ. A bekötési táblákra a rendeléseket a Kiadóhivatal veszi át.

Apróság, ami a Gazdasági Hivatalban beszerezhető:

Emléklapok:

59×47 cm diszoklevél úrlap	1.-
33×24 cm oklevél úrlap	—30
43×37 cm emléklap úrlap	—60
25×21 cm emléklap úrlap	—20
„Légy résen” plakát, nagy	—20
„Légy résen” plakát, kicsi	—10

Vegyes:

Szabványos lólapok (50 m-es körös)	—08
Zöld jamboree emléklejvénny	—20
Ezüstszínű jamboree emléklejvénny	—10
Jamboree-térkép (színes)	—10
Jamboree zsebkönyv (négy nyelven)	—50
Fent felsorolt áruk megrendelhető a rendelt áruk összegének és a küldemények portójának előzetes be- küldése mellett. Megrendeléseket bélyegben is el- fogadunk.	
Tekintettel arra, hogy a felsorolt áruk csak korlá- tolt mennyiségben állanak a Gazdasági Hivatal ren- delkezésére, a megrendeléseket a beérkezés sorrend- jében teljesítjük.	

Csapatok, Csapatvezetők!

A sokat kért és sokat keresett
cserkészszindarab-sorozat
első példányai megjelennek!

A „MÁGYAR CSERKÉSZ SZINDARABJAI”

közül eddig megjelent:

1. sz. *Dr. Borka G.*:
RÁDIÓERED.

2. sz. *Brezbucker A.*:
ERDŐ MELLETT

3. sz. *Radványi K.*:
NEM JO LAKNI.

4. sz. *Dr. Borka G.*:
BOOZ MEZEJÉN.

5. sz. *Almásy László*:
A NADRÁG.

6. sz. *Dr. Borka G.*:
S. O. S.

7. sz. *Schwank Endre*:
GÖRE GÁBOR
(a tsörkész előadásán.)

MAFFKING HÖSE.

Sajtó alatt még több kiváló cserkészíró szindarabja.
A fenti szindarabok ára húzetenként 20 fillér.

Az előadási jogot 10 példány megvásárlásával lehet
megszerezni. — Kiseb megrendeléseket bélyegben
is ki lehet egyenlíteni. — A portó a rendelőt terheli.

Cserkész-

festvéreinknek

legszébb megemlékezés és maradvány

emlék is

a Jamboree fotócsoport által készit-
ett mintegy 3000 fényképfelvételeit felőlelő

fényképcsoport, melyből a legszebbek

kiadászása által a Jamboree-emlékeinket tel-

jesse tehetjük.

A fényképek árai:

65×9 cm-es másolat	14 f	13×18 cm-re nagyítás	90 f
9×12 "	20 f	18×24 cm-es másolat	150 f
10×15 "	26 f	24×30 "	240 f
levelezőlap	26 f	27×87 cm-es másolat	320 f
lev.-lapra nagyítás	40 f	panoráma 30×40 cm	280 f
13×18 cm-es másolat	40 f	kis panoráma	150 f

Megrendelhetők a Magyar Cserkészszövetség
Gazdasági Hivatalában (V., Nagy Sándor-u. 6.),
ahol a fényképek is megtekinthetők.

A kerületeknél egy kivonatos mintaalbum áll
megtekinzésre, mintegy 70 felvétellel.

Már megjelent!

A Jamboree Emlékalbum

dr. Radványi Kálmán szerkesztésében 250
fényképpel, Marton Lajos rajzaival, 4 nyelvű
szöveggel visszatükrözi a Jamboree hangu-
latos életét.
Ára 5 P.

Beszámoló a IV. Világjamboreeről

címme! a Táborparancsnokság hivatalos záró-
jelentése, mely részletesen beszámol a Jam-
boree előkészítéséről és lefolyásáról, sok adat-
tal és grafikon-melléklettel.
Ára 80 f.

Magyar cserkészek a Jamboreen

című könyvecskében — melyet *vitéz Faragó*
Ede szerkesztett — megtalálunk mindent, ami
értelmezteti a tábor lelkét jelentette, életét, berendezését
Ára 80 f.

A fenti könyvek megrendelhetők és besze-
rezhetők az Orsz. Gazdasági Hivatalban.

Jambor végen jelenik meg:

A Csodaszarvas Jamboreeja

dr. Temesy Győző szerkesztésében és a 7. sz.
Verbóczy-csapat kiadásában. A Táborparancs-
nokság 40 vezetője szőlal meg ebben a könyv-
ben 15 íven át. **Előfizetési ára 1.50 P,** csek-
ken beküldhető az **Orsz. Gazdasági Hivatal**
46.310. csekkszámjára. **Bolli ára 2.50 P lesz.**

Nincshó — olvasás!

PRÓBAK:

Temesy: Cserkészkönyv. VIII. bővített kiadás 11.5×15 cm. 320 oldal ...	2.—
Bódy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények 11.5×16 cm. 60 oldal ...	1.—80
A mi törvényünk ...	—20

KÜLÖNPRÓBAK:

(Együttal a cserkészpróbapontok segédkönyvei.)

Céllövő:	
Vezetőtiszti testület: Céllövészet. 11.5×15 cm. 62 oldal ...	—60
Előadói:	
Sík: Magyar fiú szavalókönyve, az előadói különpróba anyaga. 15×22 cm. 370 oldal ...	6.—
Fafaragás:	
Jánossy: Famunkák I. II. 11×15 cm. 144 oldal ...	—60
Gépkészlet:	
Vezetőtiszti testület: Gépkészlet. 11×15 cm. 45 oldal ...	—60
Honismeret:	
Fodor: Magyarország földrajza. 10×14 cm. 48 oldal ...	—40
Kerékpáros:	
Krisz Ferenc: Kerékpározás. 12×15 cm. 110 oldal ...	1.—
Mentő:	
Mócsy—Sztzilich: Első segélynyújtás kiskatéja. 11×15 cm. 24 oldal ...	—20
Puky: Első segélynyújtás elemei. 13.5×20 cm. 55 oldal ...	1.50
Meteorológiai:	
Óveges: Időjárás és időhatározás. 11×15 cm. 96 oldal ...	1.50
Regős:	
Bárdos: 101 magyar népdal. 10.5×15 cm. 128 oldal ...	1.50
Karácsony S.: Regőskaté. 12×14.5 cm. 80 oldal ...	—60
Térképész:	
Strömpl: Térképolvasás. 12×17 cm. 248 oldal ...	2.—
Vezetőtiszti testület: Térképészet. 12×15 cm. 80 oldal ...	—80
Történelmi:	
Temesy: Magyarország története. 11.5×15 cm. 112 oldal ...	1.—
Zenész:	
Spilenberg: Magyar cserkész daloskönyve. A legszebb magyar cserkész-nóták gyűjteménye 11×15 cm. 123 oldal ...	1.20

TÁBORI ÉLET:

Sztzilich: Táborozási könyv. 11.5×15 cm. 240 oldal ...	2.—
Hunyadi: Tábori szakácskönyv. 12×16 cm. 112 oldal ...	1.50
Bánlák—Hesz—Sztzilich: Játékoskönyv. 12×15 cm. 120 oldal ...	1.20

SPORTOK:

Serényi—Hefty: Sisport. 12×17 cm. 128 oldal ...	14.—
Vezetőtiszti testület: Hajítás. 13×15 cm. 21 oldal ...	—30
Repülés. 12×15 cm. 72 oldal ...	1.—

VIZICSERKÉSZET:

Erzbrucker—Sztzilich: Vízicserkész. 12×15 cm. 120 oldal ...	1.20
Witwindits: Csónakok kezelése és javítása. 11×15 cm. 30 oldal ...	—30
Dr. Bathory József: Cserkészszellem a vizen. 11×15 cm. 48 oldal ...	—50
Simó: Vízrendészeti ismeretek. 11.5×15 cm. 40 oldal ...	—40

VALLASOS ÉLET:

Sík—Schütz: Imádságoskönyv, egyszersmind kalauz a lelki életre ...	5.—
Sándor: Katolikus cserkész imái. 8×11.5 cm. 80 oldal ...	—80
Sándor: Katolikus cserkész imái, kötve ...	1.50
Korompai: A nagyheti szertartások ...	—30
Vidovszky, Kálmán: Imádkozó fiúk. 10×15 cm. 235 oldal, kötve: 4.—, füzve 2.80	
Dr. Victor: Szentek szentjében. 13×18 cm. 138 oldal ...	3.—

ÜNNEPELYEK:

Itt azokat a könyveket soroljuk fel, amelyek megkönnyítik a jósikerű cserkészies előadások és ünnepélyek rendezését.

Dr. Borka Géza: A nadrág. Cserkésztréfa ...	—20
Dr. Borka Géza: Rádióbed, cserkésztréfa egy felvonásban ...	—20
Almásy: S. O. S., komoly jelenet ...	—20
Borka: Göre Gábor a cserkésztréfa előadásán. Cserkésztréfa ...	—20
Radványi Kálmán: Szindarabok. 11×15 cm. 64 oldal ...	—60
Radványi Kálmán: Napuság leventék. 11.5×15 cm. 44 oldal ...	1.12
Radványi Kálmán: Booz mezején, karácsonyi jelenet ...	—20
Radványi Kálmán: Dugó Jani Angliában. Cserkésztréfa ...	—20
Koszter atya: Mesélnek a kulisszák. 12×15 cm. 111 oldal ...	1.20
Koszter atya: Longuevali csonka kereszt. 11×15 cm ...	—50
Koszter atya: Mesésinnáz ...	4.—
Harangi László: Két arabus. 10×14 cm. 30 oldal ...	—24
Harangi—Boddigton: Különös éjszaka. Cserkészszindarab v. Gerley M.: Űzen a fenyves (ifjúsági szindarab) ...	1.20
Harangi—Bellamy: Betörő a csapdában. Cserkésztréfa ...	—20
Dénes Tibor: A tűz. Karácsonyi szindarab ...	—30
Dénes Tibor: Szent Miklós meg a rablók ...	—50
Buday Géza: Cserkész-karácsony. 12×15 cm. 30 oldal ...	—44
Erzbrucker Aladár: Erdő mellett nem jó lakni ...	—20
Schrank: A mafekingi hős. Komoly jelenet ...	—20
Sándor Dénes: Jamboree-álom. 11×15 cm. 34 oldal ...	—40
Sándor Dénes: Mikor a szikra lángra lobban. 11×15 cm. 40 oldal ...	—44
Sándor Dénes: Muki, a költő. 11×15 cm. 22 oldal ...	—36
Sándor Dénes: Drága ifjúságunk. 11×15 cm ...	—35
Sándor Dénes: Romok titka. 11×15 cm. 22 oldal ...	—36
Tábori Pál: Testvértűzek. (A magyar cserkész-színpad antológiája) füzve ...	1.60
... kötve ...	2.40
Sándor Dénes: Muzsikál a tábor. Versek. 13×19 cm. 64 oldal ...	1.—
Sík Sándor: Magyar fiú szavalókönyve. 16×24 cm. 372 oldal, kötve 8.—, füzve ...	6.—
Sík Sándor: Sáriós Boldogasszony. (Versek.) 15×22 cm. 102 oldal ...	2.—
Lévai Alajos: Mesélnek a lángok. (Versek.) 15×23 cm. 80 oldal ...	1.—
Cserkészinduló kóta ...	—08

Spilenberg: Magyar cserkész daloskönyve. 11×15 cm ...	1.20
Nézem az eget. 10 cserkésztréfa ...	—04
Bárdos: 101 magyar népdal. 10.5×15 cm. 128 oldal ...	1.50

JELLEMNEVELŐ KÖNYVEK:

Lieszkovszky: Modor és jellem. 13×20 cm ...	5.—
Marczell—Kosztersitz: Kemény parancs. 13×19 cm. 340 oldal ...	5.—
Könn: Esto vir. 13×19 cm. 97 oldal ...	2.50
Prohászka breviarium. 11×15 cm. 107 oldal ...	1.60
Dr. Tóth Tihamér: Dohányozol? 12×20 cm ...	1.—
Dr. Tóth Tihamér: Ne igyál! 12.5×20 cm. 60 oldal ...	1.—
Dr. Tóth Tihamér: A tiszta férfiuág. 14×20 cm. 258 oldal ...	5.50
Dr. Tóth Tihamér: Krisztus és az ifjú. 14×20 cm. 256 oldal ...	5.50
Dr. Tóth Tihamér: Vallásos ifjú. 12×20 cm. 219 oldal ...	4.—
Faragó Ede: Jó munkát! 11×15 cm. 68 oldal ...	—50
Batiz dr.: Egészséges élet. 15×23 cm. 181 oldal ...	3.—
Dr. Schütz: Kathonkus erkölcsstan. 15×24 cm. 125 oldal ...	2.80

SZABÁLYZATOK:

Magyar Cserkészszövetség fegyelmi bíróságának szervezési és eljárási Szabályzatai. 1930. 10×16 cm ...	—60
Kiképzési szabályzat. 1932. 10×16 cm. 32 oldal ...	—50
Cserkész ruházati szabályzat. 1931. 10×16 cm. 30 oldal ...	—60
Gyakorlati szabályzat. 1928. 10×16 cm. 70 oldal ...	—60
Különpróba szabályzat. 10×17 cm. 48 oldal ...	—40
Cserkészvezetők képesítési, megbízatási és igazolási szabályzata. 10×16 cm. 48 oldal ...	—30
Táborozási szabályzat. 10×16 cm. 48 oldal ...	—60
Stanoilovich: A cserkészjáték szabályzata. 10×16 cm. 47 oldal ...	—40

A CSERKÉSZETRE ELŐKÉSZÍTŐ MUNKA KÖNYVEI:

v. Faragó: Cserkészpróba-könyv. 11×15 cm. 130 oldal ...	1.20
v. Faragó: Kistű és a cserkész. 12×15 cm. 130 oldal ...	1.40
v. Faragó: Ösök öröksége. 15×21 cm. 100 oldal ...	2.40
Dénes Tibor dr.: Cserkészpróba-vezető. 11×15 cm. 26 oldal ...	—30
Gerritsen Vilmos: Farkaskölyök-próba. 12.5×17 cm. 63 oldal ...	—80
Gerritsen Vilmos: Farkaskölyök könyve. 12.5×17 cm. 110 oldal ...	1.—
Kipling: Dzsungelkönyv. Mikes fordításában ...	3.50
Kabos G.: Szent Ferenc farkaskái. Illusztrálva ...	—60

ÖREGCSERKÉSZET:

Baden Powell: A boldogulás ösvénye. 15×21 cm. 244 oldal ...	4.—
v. Faragó: Az öregcserkészet útján. 16×21 cm. 251 oldal ...	3.—

JELLEMNEVELŐ ÉS ISMERETTERJESZTŐ SZÉPIRODALMI KÖNYVEK:

Cooper: Nagy indiánuskönyv. (Vászonkötésben.) 17×25 cm. 640 oldal ...	4.80
Cooper: Utoisó mohikán. Haranghy rajzaival, 128 oldal, kötve, 15×23.5 cm ...	1.40
Cooper: A cserkész. 15×23.5 cm. 128 oldal, kötve ...	1.40
Cooper: Uttörök. Haranghy rajzaival, 128 oldal, kötve, 15×23.5 cm ...	1.40
Cooper: A prairie. 15×23.5 cm. 128 oldal, kötve ...	1.50
Csaba Jenő: Mult meséi. 128 oldal, 15×21 cm ...	—80
Darkó I.: Feihők hőse Pákozdon. 11×15 cm. 108 oldal ...	1.—
Dr. Demjéné: Vakáció a Mátrában. 12×18 cm. 75 oldal ...	3.80
Donászy: Öserdőkön-Tengereken. 17×25 cm. 480 oldal, vászonkötésben ...	1.80
Donászy: Oroszlánok és tigrisek között. 12.5×23.5 cm. 160 oldal ...	1.80
Donászy: Harc a fenevadakkal. 15.5×23.5 cm. 160 oldal, kötve ...	1.80
Donászy: Vadászkalandok vad tájakon. 15×23.5 cm. 160 oldal, kötve ...	1.—
Erdélyi Tibor: Képek a cserkészéletből. 12×17 cm. 86 oldal ...	—24
Farkas: Hadak útján. Füzve, Gerritsen Vilmos rajzaival. 10×14 cm. 254 o. ...	2.24
Farkas: Forrongó lelkék. 14×20 cm. 100 oldal ...	1.16
Farkas: Táborni üzen. 11.5×15 cm. 64 oldal ...	1.—
Feri bácsi: Magyar cserkésztréfa. 12×16 cm. 55 oldal ...	1.50
Haranghy: Robinson unokái, füzve, Györgyfy rajzaival. 160 old., 15×21 cm ...	2.40
Hermann (Temesy): Kopenhágai Jamboree. 120 oldal, 100 kép ...	2.20
Kosch: Cserkészúton Angliában. 17×24 cm. 140 oldal ...	—80
Kovácsik Dezso: Az erdő villága. 16×25 cm. 70 oldal ...	1.—
Koszter atya: Pszichofisztikák. 12×18 cm. 92 oldal ...	1.—
Kipling: A dzsungel könyve. 17×25 cm. 374 oldal, vászonkötésben ...	4.50
Kipling: Maugli kalandjai az öserdőben. 256 oldal, vászonköt., 16×24 cm. ...	2.40
Kipling: A dzsungel könyve. (Mikes fordítása.) 14×20 cm ...	3.50
Radványi: Cserkészúton spanyol földön. (Márton rajzaival.) 15×20 cm. 210 oldal, kötve ...	4.50
Radványi: Hazafelé. 14×18 cm. 142. oldal, kötve ...	3.20
Seton E. T.: Két kis vadóc. (Temesy Gy. fordításában.) A szerző rajzaival. 126 oldal, 16×19 cm. ...	2.70
Seton E. T.: Erdőlakók. 160 oldal, 125 rajzzal. Diskótésben. 16×19 cm ...	2.70
Seton E. T.: Rolf. (Temesy Gy. fordításában.) 130 oldal. Diszes kötésben ...	2.20
Sik és Zsembery: Nemzeti nagytábor emlékkönyve. 17×24 cm ...	2.40
Szilárd János: Jó pipák. 13×19 cm. 113 oldal ...	1.—
Szombathy Viktor: Mikulus szarazon és vizen. 11.5×15 cm. 88 oldal ...	2.—
Szombathy Viktor: Cirok Pista moziszínész lesz. 11×17 cm. 123 oldal ...	2.40
Tábori Pál: Mafekingi fiúk. 13×20 cm. 128 oldal ...	2.—
Temesy: Az ember harcol. 15×20 cm. 160 oldal ...	1.50
Temesy: Vitéz Karakó pályát tör. 15×23 cm. 105 oldal ...	—77
Temesy: Csejennek bomlása. 18×25 cm. 104 oldal ...	—67
Temesy: Francia kalandozás. 16×23 cm. 105 oldal ...	2.70
Temesy: Éni! Fáy D. rajzaival ...	3.—
Temesy: Győzni! Fáy D. rajzaival ...	3.—
Velösy Elek: Miska. 13×20 cm. 206 oldal, kötve ...	3.80
Vezetőtiszti testület: Vitézi tettek. 12×15 cm. 80 oldal ...	1.—

EGYÉB KIADVÁNYOK:

Márton: Jamboree Souvenir-album. 14×20 cm. 40 oldal ...	1.—
Márton: Jamboree-album. 14×20 cm. 80 oldal ...	2.50
Márton: Cserkészalbum, vázlatok a cserkészéletből. 1929. 32 oldal ...	1.50
Jamboree Magyar Cserkész, számonként ...	—2
Jamboree Magyar Cserkész, zöld, vagy sárga vászonkötésben, teljes sorozat ...	5.—
Barátain névjegyzéke (autogramm notes) ...	—2
Gobát: Magyar bélyegalbum, 100 darab vegyes magyar bélyeggel együtt. 21×25 cm ...	2.50

Kapható a Cserkészboltban Budapest, V., Nagy Sándor-u. 6
a Magyar Cserkészszövetség kiadványainak főbizományosa.

Telefon: 11-2-34.

Csekk számla-szám: 34.383